

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-45-22

Druk nr 2181

Warszawa, 14 kwietnia 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 73a we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „określi” zastępuje się wyrazami „może określić”;
- 2) art. 112c otrzymuje brzmienie:

„Art. 112c. Metody oceny hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 189 z 18.07.2002, str. 12, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101).”;
- 3) po art. 112c dodaje się art. 112d w brzmieniu:

„Art. 112d. Metody oceny szkodliwych skutków hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku.”;
- 4) w art. 118:
 - a) w ust. 6 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) ocenę szkodliwych skutków hałasu;”;

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża:

- 1) dyrektywę Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającą załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 132);
- 2) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2021/1226 z dnia 21 grudnia 2020 r. zmieniającą, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu (Dz. Urz. UE L 269 z 28.07.2021, str. 65).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS).

³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35, Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 132 i Dz. Urz. UE L 269 z 28.07.2021, str. 65.

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Strategiczne mapy hałasu sporządza się z wykorzystaniem materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz z zastosowaniem metod oceny hałasu i metod oceny szkodliwych skutków hałasu określonych w załącznikach II i III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku.”;

5) w art. 378 w ust. 2a w pkt 4 po wyrazach „o których mowa w” dodaje się wyrazy „art. 237 i”.

Art. 2. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 2:

a) w pkt 23:

– lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) strategicznych mapach hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,”

– uchyla się lit. o,

b) w pkt 25 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) decyzjach potwierdzających spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny albo stwierdzających niespełnienie tych warunków,”;

2) w art. 24:

a) w ust. 1 w pkt 1:

– lit. g–i otrzymują brzmienie:

„g) strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,

h) terenów, o których mowa w art. 118 ust. 7 pkt 3 tej ustawy,

i) programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119a tej ustawy,”

– uchyla się lit. m oraz lit. n,

b) w ust. 3:

– w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

- „b) ust. 1 pkt 1 lit. g;”,
 - uchyla się pkt 3,
 - w pkt 4 wyrazy „lit. h oraz m” zastępuje się wyrazami „lit. g oraz h”,
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) Główny Inspektor Ochrony Środowiska – w zakresie informacji,
o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, b, g, h, j, k i l oraz pkt 3.”;
- 3) w art. 25 w ust. 1:
- a) w pkt 4 w lit. a:
 - uchyla się tiret czwarte,
 - w tiret szóste wyrazy „w art. 119 ust. 1 tej ustawy” zastępuje się wyrazami „w art. 119a tej ustawy”,
 - b) uchyla się pkt 6,
 - c) w pkt 7 w lit. a uchyla się tiret trzecie.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. z 2020 r. poz. 634) w art. 4 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.”.

Art. 4. Do sporządzania strategicznych map hałasu, których termin sporządzenia przypada na dzień 30 czerwca 2022 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. 1. Do spraw wszczętych na podstawie art. 237 ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w odniesieniu do dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że starostowie przekażą przeglądy ekologiczne, które zostały im przedłożone, właściwym marszałkom województw w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania.

2. Starostwie, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przekażą właściwym marszałkom województw przeglądy ekologiczne, które zostały im przedłożone na podstawie art. 237 ustawy zmienianej w art. 1, w odniesieniu do dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów

wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawa o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, zwana dalej „ustawą o zm. POŚ”, ma na celu transpozycję:

- dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1226 z dnia 21 grudnia 2020 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu (Dz. Urz. UE L 269 z 28.07.2021, str. 65), zwanej dalej „dyrektywą 2021/1226”,
- dyrektywy Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 132), zwanej dalej „dyrektywą 2020/367”.

Niezależnie od powyższego ustawa o zm. POŚ ma na celu wprowadzenie następujących zmian do przepisów o ochronie środowiska przed hałasem, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.), zwanej dalej „POŚ”:

- 1) uszczegółowienie przepisów dotyczących właściwości organów ochrony środowiska, a konkretnie właściwości marszałka województwa w sprawach, o których mowa w art. 237 POŚ;
- 2) porządkową zmianę w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą OOS”, wynikającą ze zmiany numeracji przepisów wprowadzonej ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. 2087, z późn. zm.), odnoszących się do strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem.

Ponadto ustawa o zm. POŚ ma na celu:

- 1) nadanie fakultatywnego charakteru obowiązкови, o którym mowa w art. 73a POŚ, polegającemu na wydaniu przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem

właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa aktu wykonawczego w sprawie:

- a) sposobu ustalania bezpiecznej odległości w przypadku lokalizacji nowych zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz nowych inwestycji w sąsiedztwie zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (zgodnie z art. 73 ust. 4 i 5 POŚ),
 - b) rodzajów poważnych awarii przemysłowych,
 - c) parametrów granicznych oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych;
- 2) uchylenie w ustawie OOS przepisu lit. n w pkt 1 w ust. 1 w art. 24, dotyczącego udostępniania w systemach teleinformatycznych informacji dotyczących emisji i poboru wód, zgromadzonych w wojewódzkiej bazie informacji o korzystaniu ze środowiska, w związku z tym, że ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501) uchylono przepis art. 286a POŚ nakładający obowiązek prowadzenia tej bazy;
- 3) uchylenie w ustawie OOS przepisu tiret czwarte w lit. a w pkt 4 w ust. 1 w art. 25, dotyczącego obowiązku zamieszczania w Biuletynie Informacji Publicznej decyzji w sprawie odroczenia i wyłączenia ze stosowania określonych poziomów dopuszczalnych substancji do powietrza, w związku z uchyceniem ustawą z dnia 13 czerwca 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. poz. 1211, z późn. zm.) art. 91b POŚ, dotyczącego powiadomień o zastosowaniu tzw. derogacji wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1, z późn. zm.), gdyż termin na derogację minął w dniu 11 czerwca 2011 r.;
- 4) dodanie w art. 4 w ust. 1 w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. z 2020 r. poz. 634) pkt 9, poszerzającego listę organów egzekwowania prawa o Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Art. 1 projektu zawiera propozycje zmian do POŚ.

W **pkt 1** dokonano zmiany charakteru upoważnienia do wydania aktu wykonawczego na podstawie art. 73a POŚ z obligatoryjnego na fakultatywny. Należy wskazać, że sam obowiązek zapewnienia, przez podmioty właściwe w sprawach z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego, bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej jest zawarty w obowiązujących przepisach prawa i jest realizowany między innymi na podstawie dostępnej, specjalistycznej dokumentacji (np. raportów bezpieczeństwa), a także przewodników metodycznych (np. opracowanej na zlecenie GIOŚ „*Metodologii określania bezpiecznych lokalizacji zakładów mogących powodować poważne awarie*”). Zmiana charakteru przedmiotowego upoważnienia na fakultatywny nie wpłynie negatywnie na obowiązek dotrzymywania odległości uznanej aktualnie za bezpieczną. Ponadto nie spowoduje wstrzymania prac toczących się w Ministerstwie Klimatu i Środowiska nad projektem przedmiotowego rozporządzenia. Należy zaznaczyć, że prace te – ze względu na merytorycznie i technicznie złożony charakter regulacji – są bardzo czasochłonne, gdyż wymagają nie tylko pogłębionych analiz, ale również szeroko zakrojonych konsultacji. Nie bez znaczenia pozostaje, że występują rozbieżności merytoryczne między specjalistami w dziedzinie poważnych awarii. Jednocześnie brak jest spójnych, przyjętych powszechnie i jednakowych między innymi krajami rozwiązań w zakresie metody określania bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, które nadawałyby się do bezpośredniego zastosowania i wprowadzenia w Polsce. W krajach Unii Europejskiej są stosowane różnorodne rozwiązania, w tym polegające na zastosowaniu metody oceny skutków potencjalnej poważnej awarii w oparciu o scenariusze referencyjne (Francja), metody oceny ryzyka wystąpienia poważnej awarii o określonych skutkach (Wielka Brytania) czy też metody typowych odległości bezpiecznych (Niemcy). Niektóre kraje (Słowenia), które wprowadziły zbyt rygorystyczne uregulowania w omawianym obszarze, podejmują obecnie działania w celu złagodzenia obowiązujących rozwiązań, co potwierdza konieczność rozważnego działania w obszarze tej regulacji, która może mieć istotny wpływ na szeroki krąg podmiotów. Opracowany od podstaw akt wykonawczy ustanowi wiążącą i jednolitą metodę oraz parametry graniczne służące do określania bezpiecznej odległości, co będzie miało znaczenie dla szerokiego kręgu podmiotów (w tym dla przemysłu) oraz wpływ na lokalizowanie instalacji i innych

obiektów, a także sposób korzystania z konstytucyjnego prawa własności i zagospodarowania terenów wokół zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Planowane do wydania rozporządzenie nie stanowi transpozycji przepisów prawa wspólnotowego, zatem kwestia jego opracowania i terminu jego wejścia w życie nie wiąże się z ewentualnym naruszeniem tego prawa.

W **pkt 2** nadano nowe brzmienie art. 112c POŚ, który stanowi, że metody oceny hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 189 z 18.07.2002, str. 12, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101), zwanej dalej „dyrektywą 2002/49/WE”. Przedmiotowa zmiana ma na celu transpozycję dyrektywy 2021/1226, która nakłada na podmioty sporządzające strategiczne mapy hałasu obowiązek stosowania zaktualizowanych metod oceny hałasu określonych w załączniku do tej dyrektywy. Należy jednocześnie wskazać, że modyfikacja załącznika II do dyrektywy 2002/49/WE w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu nie nakłada nowych obowiązków na podmioty zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu. Przedmiotowa zmiana polega na doprecyzowaniu wzorów do obliczania propagacji hałasu, dostosowaniu tabel do najnowszej wiedzy i poprawieniu opisu etapów obliczeń.

W **pkt 3** dodano art. 112d w POŚ, który stanowi, że metody oceny szkodliwych skutków hałasu określa załącznik do dyrektywy 2020/367. Należy wskazać, że dotychczasowy załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE nie miał praktycznie żadnego zastosowania w procesie oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, sygnalizował bowiem wyłącznie wprowadzenie w przyszłości współczynników dawka – skutek dotyczących:

- 1) stosunku między dokuczliwością a L_{DWN} dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego, a także przemysłowego;
- 2) stosunku między zakłóceniem snu a L_{DWN} dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego, a także przemysłowego.

Ponadto stanowił on, że w razie potrzeby będzie dopuszczalne przedstawienie szczególnych współczynników dawka – skutek dla enumeratywnie wymienionych sytuacji.

Zatem jak najszybsze wdrożenie dyrektywy 2020/367 wypełni nie tylko zapowiedzi, o których mowa w dotychczasowym załączniku III do dyrektywy 2002/49/WE, ale przede wszystkim pozwoli w jednolity sposób, na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, oceniać szkodliwe skutki hałasu z wykorzystaniem danych zawartych w strategicznych mapach hałasu.

Na gruncie dyrektywy 2020/367 państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane do ustalania szkodliwych skutków hałasu rozumianych jako:

- choroba niedokrwienna serca (IHD; Ischaemic Heart Disease),
- znaczne uciążliwości (HA; High Annoyance),
- znaczne zaburzenia snu (HSD; High Sleep Disturbance)

za pomocą jednej z dwóch następujących metod:

1) ryzyko względne (RR) – w przypadku choroby niedokrwiennej serca (IHD) ze względu na oddziaływanie hałasu drogowego;

2) ryzyko absolutne (AR):

- w przypadku znacznej uciążliwości (HA),
 - w przypadku znacznego zaburzenia snu (HSD)
 - oddzielnie ze względu na oddziaływanie hałasu drogowego, lotniczego, kolejowego.
- Zastosowane, w celu obliczenia ryzyka względnego (RR) czy ryzyka absolutnego (AR), współczynniki dawka – skutek uwzględniają wartości poziomu hałasu drogowego, hałasu kolejowego oraz hałasu lotniczego w środowisku, wyrażone odpowiednio wskaźnikiem hałasu L_{DWN} i L_N .

Wymienione współczynniki dawka – skutek posłużą następnie określeniu liczby ludności narażonej na hałas i w konsekwencji na optymalizację szeroko pojętych działań mających na celu minimalizację skutków wywoływanych oddzielnie przez hałas drogowy, kolejowy czy lotniczy.

Ze względu na fakt, że dyrektywa 2020/367 precyzuje, jakie metody powinny być stosowane na rzecz ustalenia oceny skutków hałasu w środowisku i jak należy je stosować, czyli obliczać zgodnie z załączonymi równaniami matematycznymi, postanowiono o nałożeniu w ustawie obowiązku stosowania tych metod wprost z przepisów tej technicznej i specyficznej regulacji.

Należy wyjaśnić, że obowiązek stosowania przepisów transponowanej do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2020/367 oraz dyrektywy 2021/1226 odnosi się do strategicznych map hałasu, sporządzanych począwszy od IV rundy (czyli dotyczy

strategicznych map hałasu, których termin sporządzenia przypada na dzień 30 czerwca 2022 r.) i następnie co 5 lat (**art. 4** projektu ustawy). Nadmienić należy, że do dotychczas sporządzanych map akustycznych, zgodnie z nowelizacją POŚ, dokonaną ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r., stosuje się przepisy sprzed tej nowelizacji. A ponadto mapy akustyczne, których termin sporządzenia przypadał na dzień 30 czerwca 2017 r., zachowują moc do dnia 30 czerwca 2022 r.

W **pkt 4** dokonano zmiany w art. 118 ust. 6 POŚ, polegającej na dodaniu po pkt 10 punktu 10a. W wyniku tej zmiany następuje rozszerzenie zawartości części opisowej strategicznej mapy hałasu o ocenę szkodliwych skutków hałasu, którą należy sporządzić zgodnie z transponowaną do polskiego porządku prawnego dyrektywą 2020/367. Ocena ta ma na celu ustalenie szkodliwego wpływu hałasu na człowieka, a w szczególności na zapadalność na chorobę niedokrwienną serca oraz wystąpienie znacznej uciążliwości i znacznego zaburzenia snu, oraz inspirować do realizacji działań minimalizujących te negatywne oddziaływania.

Dokonano także zmiany w art. 118 ust. 9 POŚ, polegającej na wskazaniu, że strategiczne mapy hałasu sporządza się z wykorzystaniem materiałów i zbiorów danych pochodzących z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz z zastosowaniem metod oceny hałasu i metod oceny szkodliwych skutków hałasu określonych w załącznikach II i III do dyrektywy 2002/49/WE.

W ten sposób doprecyzowano, że sporządzając strategiczne mapy hałasu należy stosować:

- metody oceny hałasu określone w załączniku II do dyrektywy 2002/49/WE zmienionym dyrektywą Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającą wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1, z późn. zm.) oraz dyrektywą 2021/1226, dostosowującą do postępu naukowo-technicznego metody określone w tym załączniku,
- metody oceny szkodliwych skutków hałasu określone w załączniku do dyrektywy 2020/367.

W **pkt 5** dokonano zmiany brzmienia pkt 4 w ust. 2a w art. 378 POŚ, polegającej na rozszerzeniu właściwości marszałka województwa na sprawy, o których mowa w art. 237 POŚ. W wyniku tej zmiany marszałek województwa będzie mógł, w przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego

oddziaływania instalacji na środowisko, w drodze decyzji, zobowiązać prowadzący instalację podmiot korzystający ze środowiska, jakim jest zarządzający drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowane w miastach na prawach powiatu, do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego. W obecnym stanie prawnym, jakkolwiek marszałek województwa jest właściwy do nałożenia na zarządzającego drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowane w miastach na prawach powiatu działań naprawczych mających zapewnić jak najlepszy stan środowiska w związku z eksploatacją tych dróg, to nie posiada właściwości w zakresie zobowiązania ww. zarządzającego do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego, którego celem jest nie tylko określenie rzeczywistych oddziaływań na środowisko, ale również, w przypadku stwierdzenia ponadnormatywnych oddziaływań na środowisko, konkretyzacja działań naprawczych. Przedmiotowa właściwość w zakresie art. 237 POŚ w odniesieniu do dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowanych w miastach na prawach powiatu, w aktualnym stanie prawnym, pozostaje bowiem po stronie organu zarządzającego tymi drogami, to jest po stronie prezydenta miasta na prawach powiatu.

Skoro zatem w ramach nowelizacji POŚ z dnia 30 sierpnia 2019 r. ustanowiono marszałka województwa organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 362 POŚ (działania naprawcze), w odniesieniu do zarządzających drogami (z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych) usytuowanymi w miastach na prawach powiatu, to jest zasadnym, aby tenże marszałek był również organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 237 POŚ (przeгляд ekologiczny służący do konkretyzacji działań naprawczych), w odniesieniu do ww. zarządzających drogami.

Proponuje się także wprowadzenie przepisu przejściowego (**art. 5 ust. 1 i 2** projektu ustawy), zgodnie z którym do spraw wszczętych na podstawie art. 237 ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie procedowanej nowelizacji, w odniesieniu do dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe, a sporządzone przeglądy ekologiczne mają być przekazane właściwym marszałkom województw w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania przez dotychczasowe organy. Ponadto starostowie będą zobowiązani do przekazania właściwym marszałkom województw przeglądów ekologicznych, które zostały im

dotychczas przedłożone na podstawie art. 237 POŚ, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.

W **art. 2** projektu ustawy są zawarte propozycje zmian do przepisów ustawy OOS. Zmiany te mają charakter porządkujący i wynikają:

- 1) ze zmiany numeracji przepisów POŚ, dokonanej ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska, odnoszących się do strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem. Obejmują one następujące przepisy ustawy OOS: art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. h, art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. g–i oraz art. 24 ust. 3 pkt 2 lit. b oraz pkt 4, art. 25 ust. 1 pkt 4 lit. a tiret szóste oraz art. 25 ust. 1 pkt 7 lit. a tiret trzecie. Dodatkowo wprowadzono zmianę o charakterze porządkującym do art. 24 ust. 3 pkt 3 i 6;
- 2) z uchylecia art. 179 ust. 1 POŚ ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska, w wyniku czego zniesiono spoczywający na zarządzających drogą, linią kolejową lub lotniskiem, zaliczonymi do obiektów, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, obowiązek sporządzania co 5 lat mapy akustycznej terenu, na którym eksploatacja obiektu może powodować przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Jednocześnie ww. podmioty zostały zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu, na podstawie art. 118 ust. 2 POŚ. W konsekwencji nastąpiło uchylenie lit. m w art. 24 w ust. 1 w pkt 1;
- 3) z uwzględnienia faktu, że ustawą z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1434) w związku z transpozycją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającej, a następnie uchylającej dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 1) (Dyrektywy SEVESO III), zmieniono przepis art. 267 ust. 1 POŚ, znosząc obowiązek prowadzenia rejestrów substancji niebezpiecznych. W związku z tym, przepis lit. o w pkt 23 w ust. 2 w art. 21 ustawy OOS, nakładający obowiązek zamieszczania w publicznie dostępnych wykazach danych o rejestrach substancji niebezpiecznych, oraz przepis pkt 6 w ust. 1 w art. 25 ustawy OOS, nakładający na komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej obowiązek udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej przedmiotowego rejestru są bezprzedmiotowe;

- 4) z uwzględnienia faktu, że ustawą z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2151) został zmieniony przepis art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w taki sposób, że marszałek województwa potwierdza spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny albo stwierdza niespełnienie tych warunków. W konsekwencji należało nadać nowe brzmienie lit. d w pkt 25 w ust. 2 w art. 21 ustawy OOŚ, zgodnie z którym w publicznie dostępnych wykazach zamieszcza się dane z zakresu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, o decyzjach potwierdzających spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny albo stwierdzających niespełnienie tych warunków;
- 5) z uwzględnienia faktu, że ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw, uchylono przepis art. 286a POŚ nakładający obowiązek prowadzenia wojewódzkiej bazy informacji o korzystaniu ze środowiska. W konsekwencji uchylono przepis lit. n w pkt 1 w ust. 1 w art. 24 ustawy OOŚ, nakładający obowiązek udostępniania w systemach teleinformatycznych informacji dotyczących emisji i poboru wód, zgromadzonych w ww. bazie;
- 6) z uwzględnienia faktu, że ustawą z dnia 13 czerwca 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o zarządzaniu kryzysowym został uchylony przepis art. 91b POŚ w zakresie powiadomień o zastosowaniu tzw. derogacji wynikających z dyrektywy 2008/50/WE. Termin na derogację minął w dniu 11 czerwca 2011 r. W związku z tym przepis art. 25 ust. 1 pkt 4 lit. a tiret czwarte ustawy OOŚ, dotyczący obowiązku zamieszczania w Biuletynie Informacji Publicznej decyzji w sprawie odroczenia i wyłączenia ze stosowania określonych poziomów dopuszczalnych substancji do powietrza, jest bezprzedmiotowy.

Art. 3 projektu ustawy zawiera propozycję zmiany do ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS). Zmiana ta ma charakter uzupełniający i wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.). Ustawa ta powołała nowy organ, jakim jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, dlatego też zaistniała konieczność uwzględnienia tego organu w wyliczeniu zawartym w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS). W przepisie tym wymieniono organy egzekwowania

prawa, które są zdefiniowane w art. 2 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.) jako odpowiednie właściwe władze wyznaczone przez państwa członkowskie do wykrywania naruszeń mających zastosowanie wymagań prawnych dotyczących środowiska, zapobiegania tym naruszeniom i ich badania oraz, w stosownych przypadkach, do egzekwowania prawa.

Uzupełnienie to jest niezbędne w celu zapewnienia wiarygodności krajowego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) przez realizację obowiązku nałożonego na państwa członkowskie Unii Europejskiej w art. 32 ust. 5 ww. rozporządzenia nr 1221/2009 (państwa członkowskie zapewniają przekazywanie przez organy egzekwowania prawa organowi właściwemu, który dokonał rejestracji organizacji, informacji o niespełnieniu przez zarejestrowaną organizację mających zastosowanie wymagań prawnych dotyczących środowiska).

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS), przed dokonaniem wpisu organizacji do rejestru EMAS, zasięga pisemnej opinii organów egzekwowania prawa, celem upewnienia się, że jest brak dowodów na naruszenie mających zastosowanie wymagań prawnych dotyczących środowiska. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie prowadzi m.in. działania z zakresu ochrony jakości zasobów wodnych, nalicza i pobiera opłaty za usługi wodne, wydaje decyzje administracyjne (zgody wodnoprawne), w związku z powyższym dysponuje wiedzą na temat oddziaływania organizacji na komponent środowiskowy, jakim jest środowisko wodne, oraz wywiązywania się organizacji wnioskującej o rejestrację w systemie EMAS z obowiązków wynikających z ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

W **art. 6** projektu ustawy proponuje się utrzymać czasowo w mocy przepisy wydane na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy OOŚ. Wprawdzie przedmiotowy projekt nie przewiduje wprost zmiany przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia zawartego w art. 24 ust. 5 ustawy OOŚ, ale proponowana zmiana w 24 ust. 1 prowadzi do pośredniej zmiany upoważnienia do wydania tego rozporządzenia, a co za tym idzie doprowadziłaby do utraty jego mocy obowiązującej.

W **art. 7** określono termin wejścia w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom UE, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Ozdoba – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Maciej Mucha – Dyrektor Departamentu Instrumentów Środowiskowych, tel. 22 36 92 858, e-mail: maciej.mucha@mos.gov.pl Małgorzata Osinska – główny specjalista – kierujący zespołem w Departamencie Instrumentów Środowiskowych, tel. 22 36 92 761, e-mail: malgorzata.osinska@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 30.03.2022 r. Źródło Dyrektywa Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniająca załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 132) Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2021/1226 z dnia 21 grudnia 2020 r. zmieniająca, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu (Dz. Urz. UE L 269 z 28.07.2021, str. 65) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC70
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy o zm. POŚ”, został opracowany w związku z koniecznością transpozycji do polskiego prawa, w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.:

- dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1226 z dnia 21 grudnia 2020 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu, zwanej dalej „dyrektywą 2021/1226”,
- dyrektywy Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku, zwanej dalej „dyrektywą 2020/367”. Jednocześnie analiza przepisów o ochronie środowiska przed hałasem, zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.), zwanej dalej „POŚ”, dokonana pod kątem zapewnienia jak najlepszego stanu środowiska, wykazała, co następuje.

1. Obecnie marszałek województwa nie posiada narzędzia umożliwiającego nałożenie na zarządzających drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowane w miastach na prawach powiatu obowiązku, o którym mowa w art. 237 POŚ, tj. obowiązku polegającego na sporządzeniu i przedłożeniu marszałkowi województwa przeglądu ekologicznego. Przegląd ekologiczny dostarcza informacji na temat faktycznego oddziaływania konkretnego obiektu na środowisko, a w przypadku gdy tenże obiekt nie spełnia przepisów o ochronie środowiska – proponuje działania naprawcze, które marszałek województwa analizuje w postępowaniu prowadzonym w trybie art. 362 POŚ, tj. w postępowaniu mającym na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko.

2. Jakkolwiek za istotne dla środowiska uznaje się wynikające z przepisu art. 73a POŚ obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw klimatu do uregulowania, w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, kwestii dotyczącej sposobu ustalania bezpiecznej odległości w przypadku lokalizacji nowych zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz nowych inwestycji w sąsiedztwie zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (zgodnie z art. 73 ust. 4 i 5 POŚ), określenia rodzajów poważnych awarii przemysłowych, parametrów granicznych oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych, to na podkreślenie zasługuje, że – ze względu na złożoną materię tego uregulowania, brak jednoznacznego merytorycznego stanowiska autorytetów w przedmiotowej materii oraz fakt, że w żadnym z państw członkowskich Unii Europejskiej przedmiotowa kwestia nie została w pełni uregulowana – wydaje się zasadnym nadanie charakteru fakultatywnego omawianemu upoważnieniu do wydania rozporządzenia. Nie spowoduje to powstrzymania dotychczas toczących się prac legislacyjnych, lecz wyeliminuje presję czasu, co wpłynie pozytywnie na możliwość pełniejszego, z merytorycznego punktu widzenia, rozpoznania złożonej materii rozporządzenia, a w konsekwencji na wybór najlepszych rozwiązań.

3. Ponadto zidentyfikowano, że w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z

2021 r. poz. 2373, z późn. zm.) nie zostały wprowadzone zmiany porządkujące brzmienie niektórych przepisów tej ustawy wymagane ze względu na zmianę numeracji przepisów wprowadzoną ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. 2087, z późn. zm.), odnoszących się do strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem. Stąd projekt ustawy o zm. POŚ ma na celu uporządkowanie ww. kwestii. Dodatkowo, w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, uchyla się przepis dotyczący obowiązku udostępniania w systemach teleinformatycznych informacji dotyczących emisji i poboru wód, zgromadzonych w wojewódzkiej bazie informacji o korzystaniu ze środowiska, gdyż bazy te nie są już prowadzone, przepis dotyczący obowiązku zamieszczania w Biuletynie Informacji Publicznej decyzji w sprawie odroczenia i wyłączenia ze stosowania określonych poziomów dopuszczalnych substancji do powietrza, gdyż termin na przedmiotowe derogacje minął, oraz przepis dotyczący obowiązku zamieszczania w publicznie dostępnych wykazach danych o rejestrach substancji niebezpiecznych, ponieważ przedmiotowe rejestry nie są już prowadzone. Ponadto, w związku ze zmianą ustawy o odpadach, wprowadzoną ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach (Dz. U. poz. 1564), nadania nowego brzmienia wymaga przepis dotyczący obowiązku zamieszczania danych o decyzjach potwierdzających spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny albo stwierdzających niespełnienie tych warunków w publicznie dostępnych wykazach danych.

4. Brak uwzględnienia Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie na liście organów egzekwowania prawa wymienionych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. z 2020 r. poz. 634), których opinia jest uwzględniana w procedurze rejestracji organizacji w systemie EMAS. Brak tego organu stanowi zagrożenie utraty wiarygodnych i aktualnych danych na temat oddziaływania wnioskującej organizacji na komponent środowiskowy, jakim jest środowisko wodne.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W odpowiedzi na zidentyfikowane problemy w projekcie ustawy o zm. POŚ:

1. Nadano charakter fakultatywny obowiązkowi ministra właściwego do spraw klimatu, który polega na uregulowaniu, w drodze rozporządzenia, kwestii sposobu ustalania bezpiecznej odległości w przypadku lokalizacji nowych zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz nowych inwestycji w sąsiedztwie zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (zgodnie z art. 73 ust. 4 i 5 POŚ), określenia rodzajów poważnych awarii przemysłowych i parametrów granicznych oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych. Nie spowoduje to odstąpienia od realizacji tego upoważnienia i wydania rozporządzenia, lecz wyłączy spod presji czasu proces dochodzenia do ustalenia przedmiotowej regulacji w sposób w pełni wykorzystujący wiedzę i doświadczenie krajowe oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. W celu transpozycji dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1226, w projekcie ustawy o zm. POŚ, nałożono na podmiot sporządzający strategiczne mapy hałasu obowiązek stosowania zaktualizowanych metod oceny hałasu określonych w załączniku do tej dyrektywy. W wyniku transpozycji dyrektywy 2021/1226, proces sporządzania strategicznych map hałasu przez podmioty do tego zobowiązane będzie uwzględniać najnowszą wiedzę w tym zakresie. Ponadto korekta opisu etapów obliczeń wskazanych w poprzedniej dyrektywie Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 168 z 01.07.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 5 z 10.01.2018, str. 35) umożliwi tym podmiotom prawidłowe wykonanie strategicznych map hałasu.

Należy jednocześnie wskazać, że źle wykonana strategiczna mapa hałasu stanowi podstawę do opracowania programu, w którym błędy z niej wynikające będą powielane. Programy nakładają na zarządzającego główną drogą, główną linią kolejową czy głównym lotniskiem obowiązek podejmowania konkretnych działań, które związane będą z konkretnymi kosztami.

3. W celu transpozycji dyrektywy 2020/367 nałożono na podmiot sporządzający strategiczne mapy hałasu obowiązek stosowania metod oceny hałasu określonych w załączniku do tej dyrektywy. W wyniku transpozycji dyrektywy 2020/367 organy ochrony środowiska i podmioty zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu zostaną wyposażone w narzędzie umożliwiające, w odniesieniu do populacji ludzkiej, dokonanie w jednorodny sposób oceny szkodliwych skutków hałasu drogowego, kolejowego i lotniczego, a w szczególności oceny wpływu tych hałasów na powstawanie IHD, HA oraz HSD. Ustalenie tych szkodliwych skutków pozwoli na podjęcie, między innymi w ramach sporządzania i realizacji programów ochrony środowiska przed hałasem, racjonalnych działań naprawczych na rzecz minimalizacji tych skutków.

4. Rozszerzono właściwość marszałka województwa o możliwość nakładania na zarządzającego drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowanymi w miastach na prawach powiatu obowiązku polegającego na sporządzeniu i przedłożeniu marszałkowi województwa przeglądu ekologicznego. Przegląd ekologiczny służy usprawnieniu działalności marszałka województwa, realizowanej w trybie art. 362 POŚ. Stanowi bowiem istotny wyjściowy materiał do skonkretyzowania zakresu i rodzaju działań naprawczych, optymalnych z punktu widzenia środowiska i zarządzającego przedmiotową drogą.

5. Wprowadzono w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zmiany porządkujące brzmienie niektórych przepisów tej ustawy, w związku ze zmianą numeracji przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska odnoszących się do strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem, usunięto przepisy odnoszące się do przepisów już uchylonych przez inne ustawy, a także dostosowano przepisy tej ustawy do zmian wprowadzonych w innych ustawach.

Rozszerzono katalog organów egzekwowania prawa o organ dysponujący instrumentami zarządzania zasobami wodnymi takimi jak zgody wodnoprawne czy opłaty za usługi wodne.

Oczekiwane efekty proponowanych zmian to:

- 1) w wyniku dostosowania oraz korekty obowiązujących metod sporządzania strategicznych map hałasu do najnowszej wiedzy w tym zakresie oczekiwanym efektem proponowanej zmiany będzie umożliwienie podmiotom zobowiązanym do sporządzania strategicznych map hałasu prawidłowego ich wykonania;
- 2) wprowadzenie narzędzia do realizacji obowiązkowej oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku, determinowanych m.in. przez powstawanie IHD, HA, HSD;
- 3) dokonanie pogłębionych analiz ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, na rzecz uregulowania, w drodze rozporządzenia, sposobu ustalania bezpiecznej odległości w przypadku lokalizacji nowych zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz nowych inwestycji w sąsiedztwie zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, określenia rodzajów poważnych awarii przemysłowych i parametrów granicznych oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych, co pozwoli na osiągnięcie wysokiego poziomu merytorycznego przedmiotowej materii regulacji;
- 4) spójność numeracji przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z numeracją przepisów POŚ;
- 5) kompleksowe podejście do analizy zgodności organizacji wnioskującej o rejestrację rejestracji w systemie EMAS z wymaganiami prawnymi z zakresu ochrony środowiska.

Całokształt zmian proponowanych w projekcie ustawy powinien wpłynąć pozytywnie na zapewnienie właściwego stanu środowiska, a w szczególności na właściwy klimat akustyczny w środowisku, a tym samym na zdrowie i dobrostan człowieka. Cel projektu nie może zostać osiągnięty przy pomocy innych środków, jest konieczne wprowadzenie zmian w ustawie, zgodnie z propozycją przedstawioną w projektowanej regulacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Transpozycja przepisów dyrektywy 2021/1226 oraz dyrektywy 2020/367 jest dokonywana w poszczególnych państwach w sposób zgodny z procedurami legislacyjnymi obowiązującymi w tychże państwach. Aktualnie żadne z państw członkowskich nie dokonało jeszcze transpozycji ww. dyrektyw do przepisów krajowych. Obowiązki wynikające z transponowanej dyrektywy 2020/367 są całkowicie nowe. Dotychczasowy załącznik III sygnalizował bowiem wprowadzenie w przyszłości współczynników dawka – skutek dotyczących:

- stosunku między dokuczliwością a L_{DWN} dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego, a także przemysłowego,
- stosunku między zakłóceniem snu a L_{DWN} dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego, a także przemysłowego.

Transponowany załącznik określa konkretne metody oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku.

Natomiast dyrektywa 2021/1226 stanowi wyłącznie aktualizację dyrektywy Komisji (UE) 2015/996 z dnia 19 maja 2015 r. ustanawiającej wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i nie nakłada nowych obowiązków na podmioty zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość (na podstawie danych z 2020 r.)	Źródło danych	Oddziaływanie
Zarządzający głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi, liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe położonymi na obszarze aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy oraz zarządzający głównymi lotniskami: 1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad; 2. Zarządy Dróg Wojewódzkich; 3. Autostrada Wielkopolska S.A.; 4. Gdańsk Transport Company S.A.; 5. Stalexport Autostrada Małopolska	52	Dane ogólnodostępne	Podmioty te będą zobowiązane, w ramach sporządzania strategicznych map hałasu, do oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku zgodnie z metodą, o której mowa w transponowanej dyrektywie 2020/367.

S.A.; 6. Prezydenci miast na prawach powiatu, jeśli na terenie tych miast znajdują się główne drogi niebędące autostradami lub drogami ekspresowymi; 7. Zarządy Dróg Powiatowych; 8. Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”; 9. Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II Kraków-Balice Sp. z o.o.; 10. PKP PLK S.A.			
Zarządzający lotniskami innymi niż główne lotniska, które swym zasięgiem emisji hałasu oddziałują na aglomeracje o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy (Rzeszów-Jasionka, Lublin-Świdnik)	2	Dane ogólnodostępne	Podmioty te będą zobowiązane, w ramach sporządzania strategicznych map hałasu, do oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku zgodnie z metodą, o której mowa w transponowanej dyrektywie 2020/367.
Inspekcja Ochrony Środowiska – Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ)	1	Dane ogólnodostępne	Na GIOŚ zostanie nałożony obowiązek dołączania do aktualnie przekazywanych do KE danych ze strategicznych map hałasu – danych z segmentu zawierającego ocenę szkodliwych skutków hałasu w środowisku.
Marszałkowie i sejmiki województw	16	Dane ogólnodostępne	Marszałkowie województw będą zobowiązani do przygotowywania programów ochrony środowiska przed hałasem z uwzględnieniem kwestii wynikających z oceny szkodliwych skutków hałasu.
Prezydenci miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy	39	Dane ogólnodostępne	Prezydenci miast będą zobowiązani w ramach sporządzania strategicznych map hałasu do oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku zgodnie z metodą, o której mowa w transponowanej dyrektywie.
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (GDOŚ)	1	Dane ogólnodostępne	GDOŚ będzie zobowiązany do zasięgnięcia pisemnej opinii Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie spełnienia przez organizację wnioskującą o

			rejestrację w systemie EMAS wymagań prawnych odnoszących się do gospodarowania zasobami wodnymi.
Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie	1	Dane ogólnodostępne	Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (PGW WP) będzie zobowiązany do wyrażania opinii o braku dowodów na naruszenie przez organizację wnioskującą o rejestrację w systemie EMAS mających zastosowanie wymagań prawnych dotyczących środowiska znajdujących się w kompetencji PGW WP oraz niezwłocznego informowania GDOŚ w przypadku zaistnienia takiego naruszenia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przedmiotem prekonsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został przesłany do konsultacji publicznych, z terminem 14 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, do następujących podmiotów:

- 1) Autostrada Wielkopolska S.A., e-mail: office@aesa.pl;
- 2) Gdańsk Transport Company S.A., e-mail: gtc@gtcsa.pl;
- 3) Stalexport Autostrada Małopolska S.A., e-mail: a4@autostrada-a4.com.pl;
- 4) Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”, e-mail: kontakt@polish-airports.com;
- 5) PKP PLK S.A., e-mail: info@plk-sa.pl;
- 6) Stowarzyszenie Liga Walki z Hałasem, e-mail: lwzh@op.pl;
- 7) Polski Kongres Drogowy, e-mail: biuro@kongresdrogowy.pl;
- 8) Komitet Akustyki PAN, e-mail: mmeissn@ippt.pan.pl;
- 9) Instytut na Rzecz Ekorozwoju, e-mail: ine@ine-isd.org.pl;
- 10) Związek Powiatów Polskich, e-mail: biuro@powiatypolskie.pl;
- 11) Unia Metropolii Polskich, e-mail: biuro@metropolie.pl;
- 12) Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej, e-mail: biuro@zwrp.pl.

Projekt został przesłany do opiniowania, z terminem 14 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, następującym podmiotom:

- 1) Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, e-mail: kancelaria@gddkia.gov.pl;
- 2) Zarządy Dróg Wojewódzkich;
- 3) marszałkowie województw;
- 4) prezydenci miast na prawach powiatu;
- 5) prezydenci miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy.

Zasięgnięcie opinii ww. podmiotów jest w szczególności uzasadnione ze względu na wprowadzenie, w ramach sporządzania strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem, nowego obowiązku polegającego na ocenie szkodliwych skutków hałasu w środowisku zgodnie z metodami określonymi transponowaną dyrektywą 2020/367.

Jednocześnie Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie ma możliwości dokonania pełnej oceny skutków finansowych bez zaangażowania tych podmiotów.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega

opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	11,0
budżet państwa (z tyt. PIT)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST (z tyt. PIT)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
marszałkowie województw – rozszerzenie właściwości marszałka województwa o sprawy, o których mowa w art. 237 POŚ – dotacja budżet państwa	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	11,0
Wydatki ogółem	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	11,0
budżet państwa (marszałkowie województw – łącznie programy ochrony środowiska przed hałasem oraz rozszerzenie właściwości marszałka województwa o sprawy, o których mowa w art. 237 POŚ – wydatki budżet państwa)	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	11,0
marszałek województwa (rozszerzenie właściwości marszałka województwa o sprawy, o których mowa w art. 237 POŚ – wydatki marszałków)	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	11,0
marszałek województwa (programy ochrony środowiska przed hałasem wraz ze streszczeniami – wydatki budżet państwa)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST (prezydenci miast na prawach powiatu – sprawy, o których mowa w art. 237 POŚ)	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-11,0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
marszałkowie województw – rozszerzenie właściwości marszałka województwa o sprawy, o których mowa w art. 237 POŚ – dotacja budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa (zadania marszałków)	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-1,0	-11,0
JST	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	11,0

Źródła finansowania	Rozszerzenie właściwości marszałka województwa o sprawy, o których mowa w art. 237 POŚ, nakłada dodatkowe obowiązki na ten organ, do których będą należeć m.in.: – zebranie dowodów w sprawie, – analiza otrzymanej dokumentacji, – wydanie decyzji administracyjnej zobowiązującej prowadzący instalację podmiot korzystający ze środowiska, jakim jest zarządzający drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowane w miastach na prawach powiatu, do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego, – obsługa kancelaryjna korespondencji. Realizacja ww. zadań będzie wymagała zwiększenia liczby etatów. Zgodnie z informacją otrzymaną od marszałków poszczególnych województw jest konieczne zapewnienie – w zależności od województwa – od ¼ etatu do 4 etatów. Różnica w zapotrzebowaniu na utworzenie nowych stanowisk pracy wynika z lokalnych uwarunkowań w województwach, tj. liczby miast na prawach powiatu zlokalizowanych na ich terenie. Zgodnie z informacją uzyskaną od marszałków poszczególnych województw, koszty związane z realizacją nowych obowiązków, wynikających z art. 237 POŚ, przedstawiają się następująco: – kujawsko-pomorskie – 75 000,00; – łódzkie – 50 000,00; – małopolskie – 18 473,68; – mazowieckie – 143 167, 00; – wielkopolskie – 31 000,00; – zachodniopomorskie – 150 000,00; – opolskie – 100 000,00. Marszałek województwa podkarpackiego wskazał, że przedmiotowa zmiana nie będzie generować dodatkowych kosztów. Natomiast marszałek województwa świętokrzyskiego wskazał, że koszt ten jest obecnie trudny do oszacowania. Marszałkowie województw: dolnośląskiego, lubelskiego, lubuskiego, podlaskiego, pomorskiego, śląskiego nie sprecyzowali dokładnie kosztów realizacji nowych obowiązków wynikających z art. 237 POŚ. Natomiast Marszałek województwa warmińsko-mazurskiego nie przekazał informacji w tym zakresie. Na podstawie powyższych danych zebranych od marszałków województw wynika, że mediana kosztów województw w tym zakresie wyniesie 62 500,00 zł w skali roku. Z uwagi na brak pełnych danych ze wszystkich województw oraz trudności w oszacowaniu kosztów, ustalono, że całkowita kwota 1 mln zł rocznie zostanie rozdzielona po równo dla każdego województwa. Za monitorowanie wykorzystania limitu wydatków oraz za wdrażanie mechanizmu korygującego będą odpowiedzialni wojewodowie, odpowiednio w zakresie swoich właściwości. W wyniku zmiany art. 378 w ust. 2a w pkt 4 nastąpi zwiększenie dochodów marszałków województw, a tym samym zmniejszenie środków budżetu państwa, gdyż zgodnie z art. 378 ust. 4 POŚ nowy obowiązek wynikający z art. 237 POŚ, nałożony na marszałków województw, będzie stanowił zadanie z zakresu administracji rządowej, dlatego wydatki będą ponoszone z budżetu państwa. Wydatki z budżetu państwa związane z implementacją projektowanej ustawy w wysokości 1 mln zł rocznie z części 85 – Województwa będą realizowane w ramach limitu określonego corocznie w ustawie budżetowej, bez możliwości ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel. Za rok „0” funkcjonowania ustawy przyjęto rok 2022.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nieznaczne, jeśli w ogóle, skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy mogą wystąpić po stronie JST ze względu na obowiązek polegający na stosowaniu zaktualizowanych metod oceny hałasu w procesie sporządzania strategicznych map hałasu. Modyfikacja załącznika II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu nie nakłada nowych obowiązków na podmioty zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu. Przedmiotowa zmiana polega na doprecyzowaniu wzorów do obliczania propagacji hałasu, dostosowaniu tabel do najnowszej wiedzy i poprawie opisu etapów obliczeń. Zastosowana korekta umożliwi prawidłowe sporządzanie strategicznych map hałasu, a tym samym umożliwi uniknięcie dodatkowych kosztów ponoszonych przez zarządzającego główną drogą, główną

		linią kolejową czy głównym lotniskiem w przypadku błędnie sporządzonego programu ochrony środowiska przed hałasem. Nieznaczne, jeśli w ogóle, skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy mogą wystąpić po stronie JST ze względu na obowiązek polegający na szacowaniu szkodliwych skutków hałasu w środowisku w ramach sporządzania strategicznych map hałasu i uwzględniania tych skutków w ramach sporządzania programu ochrony środowiska przed hałasem. Na podkreślenie zasługuje, że programy wykorzystywane przez JST do oceny hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu będą rozszerzone o segment do oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku. Niemniej detaliczna ocena tych skutków finansowych jest niezwykle utrudniona na obecnym etapie, z uwagi na to, że zadanie to nie było to do tej pory realizowane. W wyniku przeprowadzonych konsultacji z marszałkami województw, nie został wskazany szacunkowy wzrost kosztów wynikających z uwzględniania szkodliwych skutków hałasu w środowisku w ramach sporządzania programu ochrony środowiska przed hałasem. Koszty GIOŚ nie powinny wzrosnąć w związku z raportowaniem do Komisji Europejskiej: – danych ze strategicznych map hałasu, rozszerzonych o segment zawierający ocenę szkodliwych skutków hałasu w środowisku, – streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem. W zakresie zmiany art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) koszty GDOŚ oraz PGW WP nie zmienia się, gdyż procedura opiniowania może być przeprowadzana z wykorzystaniem środków elektronicznych.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	8	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Całokształt zmian proponowanych w projekcie ustawy powinien wpłynąć pozytywnie na zapewnienie właściwego klimatu akustycznego środowiska, a tym samym na zdrowie ludzi.						
Niemierzalne	sytuacja ekonomiczna i społeczna rodziny, a także osób z niepełnosprawnością oraz osób starszych	Brak wpływu.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt może nieznacznie wpłynąć na następujących przedsiębiorców będących zarządzającymi głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi i zarządzających głównymi lotniskami: 1) Autostrada Wielkopolska S.A.; 2) Gdańsk Transport Company S.A.; 3) Stalexport Autostrada Małopolska S.A.; 4) Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”;						

5) PKP PLK S.A. Projekt przewiduje, że podmioty te będą zobowiązane w ramach sporządzania strategicznych map hałasu do szacowania szkodliwych skutków hałasu w środowisku.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE(szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Projekt nieznacznie wpłynie na zwiększenie liczby dokumentów. Wymagane będzie bowiem dokonanie oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku na podstawie metod, o których mowa w transponowanej dyrektywie 2020/367.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projekt nie będzie miał wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
x środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:
	x informatyzacja x zdrowie
Omówienie wpływu	Rozwiązania zawarte w projekcie zmierzają do zapewnienia ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi przed hałasem. Temu służą w szczególności: – wspólne, dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, znowelizowane metody oceny hałasu w środowisku stosowane w ramach sporządzania strategicznych map hałasu, na podstawie których jest następnie sporządzany program ochrony środowiska przed hałasem, – wspólne, dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, metody oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku stosowane w ramach sporządzania strategicznych map hałasu, na podstawie których jest następnie sporządzany program ochrony środowiska przed hałasem, – wyposażenie marszałka województwa w narzędzie umożliwiające zobowiązywanie podmiotów korzystających ze środowiska do sporządzania i przedkładania marszałkowi województwa przeglądów ekologicznych stanowiących bazę do określania obowiązków naprawczych. Ponadto dokonanie zmiany w zakresie upoważnienia do wydania rozporządzenia na podstawie art. 73a POŚ pozwoli na dogłębne, należyte działania na rzecz określenia rodzajów poważnych awarii przemysłowych i lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w stosunku do zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej, upraw wieloletnich oraz dróg krajowych i linii kolejowych o znaczeniu państwowym, co przyczyni się do opracowania projektu przedmiotowego aktu wykonawczego o wysokim poziomie merytorycznym, a w konsekwencji do zapewnienia lepszego ładu w środowisku.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Państwa członkowskie Unii Europejskiej, w tym Polska, są obowiązane do wdrożenia przepisów zapewniających stosowanie dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1226 z dnia 21 grudnia 2020 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu oraz dyrektywy Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia	

metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku – w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu zakłada weryfikację, czy wystąpiły oczekiwane efekty wskazane w pkt 2 OSR. Ocena ta będzie mogła zostać przeprowadzona w zróżnicowanym, w zależności od regulowanej materii, horyzoncie czasowym. I tak:

- w przypadku transpozycji dyrektywy 2021/1226 i 2020/367 – po pierwszej rundzie „mapowania” dokonanego pod rządami projektowanych przepisów, tj. po roku 2022, na podstawie sprawdzenia terminowości sporządzenia strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem, terminowości przekazania Komisji Europejskiej danych ze strategicznych map hałasu, streszczeń programów oraz przeglądu jakości map i programów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dołączono.

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania
projektu ustawy zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw
(UC70)**

Projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz stosownie do § 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania projektem w trybie ww. ustawy.

Projekt ustawy został w dniu 19 lutego 2021 r. poddany procedurze konsultacji publicznych, w ramach których został przekazany do:

- 1) Autostrady Wielkopolskiej S.A.;
- 2) Gdańsk Transport Company S.A.;
- 3) Stalexport Autostrada Małopolska S.A.;
- 4) Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze”;
- 5) PKP PLK S.A.;
- 6) Stowarzyszenia Liga Walki z Hałasem;
- 7) Polskiego Kongresu Drogowego;
- 8) Komitetu Akustyki PAN;
- 9) Instytutu na Rzecz Ekorozwoju;
- 10) Związku Powiatów Polskich;
- 11) Unii Metropolii Polskich;
- 12) Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt został przekazany w dniu 19 lutego 2021 r. do zaopiniowania:

- 1) Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad,
- 2) Zarządom Dróg Wojewódzkich,
- 3) Marszałkom województw,
- 4) Prezydentom miast na prawach powiatu,
- 5) Prezydentom miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy.

Zasięgnięcie opinii ww. podmiotów było w szczególności uzasadnione zmianami dotyczącymi metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku i rozszerzenia zakresów strategicznych map hałasu sporządzanych począwszy od IV rundy (czyli dotyczy strategicznych map hałasu, których termin sporządzenia przypada na dzień 30 czerwca 2022 r.) i następnie co 5 lat (art. 4 projektu ustawy). Zmiany te wynikają z dyrektywy Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku, (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 132), zwanej dalej „dyrektywą 2020/367” i wymagają transpozycji do prawodawstwa polskiego do 31 grudnia 2021 r.

Wyznaczono 14 dniowy termin na konsultacje publiczne, opiniowanie i uzgodnienia projektu ustawy. Przyjęcie ww. terminu miało na celu z jednej strony zapewnienie zainteresowanym podmiotom odpowiedniego czasu na przedstawienie uwag i opinii do projektu ustawy, z drugiej zaś strony zapewnienie możliwie najszybszego wprowadzenia do polskiego systemu prawnego przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy) 2020/367. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w dwóch załącznikach do raportu stanowiących tabelaryczne zestawienie uwag. W tabelarycznym zestawieniu uwag uwzględniono także stanowisko Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, projekt został skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego i w dniu 23 czerwca 2021 r. był przedmiotem obrad Zespołu ds. Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej i Środowiska, który wydał zalecenie dotyczące uwzględnienia dodatkowych kosztów marszałków województw, w związku z przekazaniem im nowego zadania o którym mowa w art. 237

(tj. nakładanie na zarządzających drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowane w miastach na prawach powiatu, obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego). W związku z oczekiwaniem na uzgodniony międzyresortowo projekt brak ostatecznej opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa.

ZAŁĄCZNIK NR 1
DO RAPORTU Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
dot. PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA (UC70)
Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych

Lp.	Art.	Zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Klimatu i Środowiska
1.	art. 1 pkt 3	Gdańsk Transport Company S.A.	Zmiany w zakresie art. 118 Ustawy - Prawo ochrony środowiska, dotyczące sporządzanych m.in. przez zarządców dróg strategicznych map hałasu, są ogólnikowe i w celu jednoznacznego ustalenia konkretnych działań leżących w zakresie obowiązków zarządców dróg w naszej opinii konieczne jest doprecyzowanie metody oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku. Jak wskazano w preambule Dyrektywy Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2002/49 WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 67 z 5.03.2020, str. 132 - dalej „Dyrektywa 2020/367”) w momencie jej przyjmowania informacjami wysokiej jakości i statystycznie istotnymi, które mogły być wykorzystane, były wytyczne Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w sprawie hałasu w środowisku w regionie europejskim jednakże dostępna wiedza na temat szkodliwych skutków hałasu przemysłowego jest ograniczona, w związku z czym nie było możliwe zaproponowanie wspólnej metody oceny tych skutków. W związku z powyższym, w szczególności biorąc także pod uwagę podkreślaną w preambule Dyrektywy 2020/367 konieczność uwzględnienia specyfiki poszczególnych krajów i lokalnych sytuacji, GTC stoi na stanowisku, że metodyka przeprowadzania oceny tych skutków powinna być doprecyzowana i skonkretyzowana w procesie legislacji krajowej w sposób umożliwiający podmiotom zobowiązanym do stosowania przedmiotowych przepisów jednoznaczną identyfikację oraz wykonanie ich obowiązków.	Uwaga nieuwzględniona. Szacowanie szkodliwych skutków hałasu w środowisku polega na wykonaniu, po podstawieniu danych wejściowych pozyskanych ze strategicznych map hałasu do konkretnych równań matematycznych. Ponadto, ze względu na fakt, że dyrektywa 2020/367 konkretnie precyzuje, jakie metody powinny być stosowane na rzecz ustalenia oceny skutków hałasu w środowisku i jak należy je stosować, czyli obliczać zgodnie z załączonymi równaniami matematycznymi, brak jest zasadności dalszego doprecyzowania tej metodyki.

2.	art. 1 pkt 3	Gdańsk Transport Company S.A.	Ponadto zwracamy uwagę, że nałożenie na podmioty zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu, w tym na zarządców dróg, kolejnych obowiązków z zakresu monitorowania i oceny hałasu spowoduje powstanie dodatkowych kosztów związanych z koniecznością ich wykonania.	Uwaga nieuwzględniona. Szacowanie szkodliwych skutków hałasu w środowisku polega na wykonaniu, po podstawieniu danych wejściowych pozyskanych ze strategicznych map hałasu do konkretnych równań matematycznych, obliczeń, a zatem jest integralnie związane ze sporządzaniem strategicznych map hałasu. Na podstawie dotychczasowej praktyki wynika, że podmioty zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu realizują ten obowiązek poprzez wyspecjalizowane podmioty, korzystające z programów obliczeniowych. Jakkolwiek dotychczas wykorzystywane programy obliczeniowe będą wymagały rozszerzenia o dodatkową funkcjonalność niezbędną do szacowania szkodliwych skutków hałasu w środowisku, to wobec niewielkiego i nieskomplikowanego zakresu procedury szacowania, należy wskazać na nieznaczny koszt tych działań, szczególnie mając na uwadze całkowity koszt sporządzenia strategicznej mapy hałasu.
3.	art. 1 pkt 1	Polska Akademia Nauk Komitet Akustyki	Zastrzeżenia budzi, naszym zdaniem zapis zmiany w art. 73a POŚ o nadanie fakultatywnego charakteru obowiązkowi polegającemu na wydaniu przez ministra właściwego do spraw klimatu aktu wykonawczego w sprawie sposobu ustalania bezpiecznej odległości w przypadku lokalizacji nowych zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz nowych inwestycji w ich sąsiedztwie. Przyjmując jako prawdziwe zapisy, z przedstawionego uzasadnienia, o zaawansowanych pracach toczących się w Ministerstwie Klimatu i Środowiska nad projektem przedmiotowego rozporządzenia, dziwnym wydaje się obniżenie rangi takiego aktu prawnego. Obniżenie statusu z obligatoryjnego na fakultatywny może skutkować tym, iż dokument ten nie doczeka się opublikowania w możliwie najkrótszym czasie.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana charakteru rozporządzenia planowanego do wydania na podstawie art. 73a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej: „Poś”, (na fakultatywny) nie wstrzymuje prowadzonych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska prac nad projektem rozporządzenia. Podkreślenia wymaga, że zakres spraw regulowanych przedmiotowym rozporządzeniem ma wysoki stopień skomplikowania i techniczny charakter i dotychczas nie był przedmiotem regulacji w postaci aktu wykonawczego. Przepisy wykonawcze wymagają rzetelnego opracowania od podstaw, a ich wdrożenie, skutkować może negatywnymi konsekwencjami i

				ograniczeniami dla szerokiego kręgu zainteresowanych podmiotów. W projekcie rozporządzenia, względem którego prowadzone są aktualnie prace i robocze konsultacje ze specjalistami w dziedzinie poważnych awarii, wykorzystano eksperckie podejście do metodyki określania bezpiecznych odległości, z wykorzystaniem metod oceny ryzyka w oparciu o matematyczne modele obliczeniowe. Wybrane metody pozwolą na dokładne, indywidulane i merytoryczne podejście do każdej sytuacji wymagającej wyznaczenia bezpiecznej odległości. Podejście to wymaga jednak znacznego nakładu pracy m.in. z uwagi na brak modeli ogólnego zastosowania, oraz programów informatycznych, które w pełni wyczerpywałyby zakres zagrożeń związanych z instalacjami przemysłowymi, np. zagrożenie pożarowe, wybuchowe, emisje substancji niebezpiecznych do środowiska. Projekt zmiany art. 73a przedstawiono mając na uwadze m.in.: a) głosy przedstawicieli przemysłu, którzy występowali do ministra właściwego do spraw klimatu z prośbą o pogłębione analizy eksperckie projektu bez podlegania presji czasu, mając na względzie konsekwencje przedmiotowych rozwiązań dla przemysłu; b) brak jednolitych kryteriów na terenie UE w zakresie ustalania bezpiecznych odległości przy lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz obiektów w sąsiedztwie takich zakładów; c) regulacja przedmiotowej materii w formie rozporządzenia to inicjatywa krajowa i tryb jej włączania w krajowy porządek prawny odbywa się
--	--	--	--	--

				bez szkody dla implementacji wymagań prawa UE lub prawa międzynarodowego; d) wprowadzenie rozporządzenia wymaga dokonania pełnej, rzetelnej oceny skutków regulacji, gdyż jego wdrożenie będzie wpływać na sposób korzystania z konstytucyjnego prawa własności, wprowadzając ograniczenia w stosunku do terenów i usytuowanych na nich obiektów, dla których te odległości zostaną wyznaczone; e) interdyscyplinarny charakter rozporządzenia wymaganego do wydania na podstawie art. 73a Poś, które dotyczy obszaru działania kilku ministrów (ministra właściwego do spraw klimatu, ministra właściwego do spraw wewnętrznych i ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa). Dodatkowo, pomimo braku rozporządzenia w tym zakresie, pokreślić należy, że wyznaczanie bezpiecznych odległości przez organy architektoniczno-budowlane realizowane jest m.in. przy udziale ekspertów w tej dziedzinie oraz na podstawie dostępnej, specjalistycznej dokumentacji (np. raportów bezpieczeństwa), a także przewodników metodycznych (np. opracowanej na zlecenie GIOŚ „<i>Metodologii określania bezpiecznych lokalizacji zakładów mogących powodować poważne awarie</i>”).
4.	Poprzedni art. 1 pkt 3	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Z punktu widzenia zakładów przemysłowych o dużym oddziaływaniu na środowisko, zastanowienie może budzić zapis pkt. 2 OSR, rozwinięty w uzasadnieniu, dotyczący zmian w art.113 ust.1 POŚ, o przejęciu obecnych kompetencji ministra do spraw klimatu przez ministra do spraw zdrowia jako organu ostatecznie określającego dopuszczalne normy hałasu. W związku z powyższym istnieją obawy co do możliwego obniżenia dopuszczalnych obowiązujących norm, co w przypadku zakładów przemysłowych może doprowadzić do	Uwaga nieaktualna w związku z odstąpieniem od zmiany art. 113 ust. 1 Poś.

			wyczerpania technicznych możliwości redukcji hałasu do wymaganego prawem poziomu. Nazbyt rygorystyczne normy mogą okazać się nierealne do dotrzymania (już obecne są często bardzo trudne lub wręcz niemożliwe do spełnienia zwłaszcza dla zakładów zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkalnej), a co za tym idzie mogą wpłynąć destrukcyjnie na działalność instalacji przemysłowych doprowadzając do ich likwidacji. Jak wynika z informacji zawartych w dokumencie, priorytetem przy ustalaniu dopuszczalnych norm hałasu będą przede wszystkim względy zdrowotne związane z emisją hałasu, które niezaprzeczalnie są istotne, ale nie powinny być jedynym obszarem kształtowania polityki środowiskowej. Problem nadmiernej emisji hałasu do środowiska powinien być zatem rozpatrywany dwutorowo tzn. z naciskiem na aspekt zdrowotny (o czym mowa w dokumencie), ale w ścisłej korelacji z aspektami techniczno-ekonomicznymi (co do których istnieje obawa obniżenia priorytetu ich ważności). W naszej ocenie to właśnie minister właściwy do spraw klimatu jest organem nadrzędnym jeśli chodzi o ciągły nadzór nad przestrzeganiem zapisów POŚ, a co za tym idzie posiada większe kompetencje w procesie określania standardów środowiskowych zgodnych ze zrównoważonym rozwojem przemysłu.	
5.	Poprzedni art. 1 pkt 3	Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny	Uwagę Instytutu zwraca propozycja zmiany art. 113, w myśl której nastąpić ma przeniesienie obowiązku określania dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku na ministra właściwego do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu. Biorąc pod uwagę, że poziomy te określane są z uwagi na ochronę ludności przed szkodliwymi skutkami zdrowotnymi ekspozycji na hałas rozwiązanie to jest merytorycznie uzasadnione. Instytut pragnie natomiast zwrócić uwagę na konsekwencje organizacyjne i finansowe powyższej regulacji, która wymagać będzie zaangażowania i szkolenia grupy ekspertów.	Uwaga nieaktualna w związku z odstąpieniem od zmiany art. 113 ust. 1 Poś.

ZAŁĄCZNIK NR 2
DO RAPORTU Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
dot. PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA (UC70)
Wyniki przeprowadzonego opiniowania

Lp.	Art.	Zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Klimatu i Środowiska
1.		Związek Powiatów Polskich	Art. 1 projektu (zmieniający ustawę – Prawo ochrony środowiska) Związek Powiatów Polskich cały czas stoi na stanowisku, że przepisy Działu III Rozdziału 6 ustawy – Prawo ochrony środowiska, czyli art. 315f i następne, powinny zostać uchylone. Nakładanie kar pieniężnych na powiatowych zarządców dróg za to, że nie przekazali informacji o niezidentyfikowaniu w zakresie swojej właściwości głównych dróg – w wysokości 1000 złotych za każdy dzień opóźnienia, przy skrajnie niekorzystnym sposobie informowania zarządcy o niedopatrzeniu – uważamy za wątpliwe z punktu widzenia podstawowych zasad unormowanych w Konstytucji RP.	Uwaga nieuwzględniona. Na podstawie doświadczeń zebranych w trakcie trzech rund mapowania akustycznego należy wskazać, że dotychczasowe przepisy w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem nie były w pełni skuteczne w celu terminowej realizacji obowiązków określonych w dyrektywie 2002/49WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz.Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 12, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101). Jednocześnie należy wskazać, że w rezultacie powtarzającego się nieterminowego wypełniania przez podmioty i organy ww. obowiązków, Komisja Europejska skierowała sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w związku z niewypełnieniem przez Polskę zobowiązań wynikających z ww. dyrektywy, w odniesieniu do II rundy mapowania, której termin raportowania minął w 2014 r. Sytuację dodatkowo pogarsza fakt niepełnego wywiązania się z obowiązków sprawozdawczych w III

				rundzie mapowania, w której termin raportowania upłynął w 2019 r. W związku z powyższym należy uznać, iż obowiązujące przepisy dotyczące kar pieniężnych, przyczynią się do terminowego wypełniania omawianych obowiązków oraz zniwelują ryzyko kolejnych naruszeń dyrektywy 2002/49/WE.
2.	Punkt 4 OSR (Podmioty, na które oddziałuje projekt)	Związek Powiatów Polskich	Punkt 4 OSR (Podmioty, na które oddziałuje projekt) Wśród wskazanych podmiotów brakuje zarządców dróg powiatowych. Można ironicznie powiedzieć, że właściwi wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska nie zapominali o zarządcach dróg powiatowych wtedy, gdy chodziło o zastosowanie art. 315f ust. 1 Prawa ochrony środowiska.	Uwaga uwzględniona.
3.	Punkt 6 OSR (Wpływ na sektor finansów publicznych)	Związek Powiatów Polskich	Punkt 6 OSR (Wpływ na sektor finansów publicznych) Ocena Skutków Regulacji sygnalnie wskazuje na koszty związane z zamieszczaniem w części opisowej strategicznej mapy hałasu oceny szkodliwych skutków hałasu – jednak to zbyt mało, należałoby się odwołać co najmniej np. do kilku tzw. case studies w celu oszacowania wysokości kosztów. Po dokonaniu oszacowania należy podmiotom zobowiązanym do sporządzenia strategicznych map hałasu zapewnić odpowiednie środki na sporządzenie map o rozszerzonym zakresie. Ponadto projektodawcy powinni dostrzec ewentualne koszty umożliwienia nakładania przez marszałków województw obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.	Na podstawie dotychczasowej praktyki wynika, że podmioty zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu realizują ten obowiązek poprzez wyspecjalizowane podmioty, korzystające z programów obliczeniowych. Jakkolwiek dotychczas wykorzystywane programy obliczeniowe będą wymagały rozszerzenia o dodatkową funkcjonalność niezbędną do szacowania szkodliwych skutków hałasu w środowisku, to wobec niewielkiego i nieskomplikowanego zakresu procedury szacowania, należy wskazać na nieznaczny koszt tych działań, szczególnie mając na uwadze całkowity koszt sporządzenia strategicznej mapy hałasu. W związku z umożliwieniem nakładania przez marszałków województw obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu na podstawie informacji uzyskanych od marszałków poszczególnych województw, obliczono, że szacunkowe koszty województwa w tym zakresie wyniosą 62 500, 00 zł w skali roku. W związku z tym, zaktualizowana została ocena skutków regulacji.

4.	Art. 4	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad	W związku z wprowadzeniem, począwszy od aktualnej, tj. IV Edycji map, nowych metod oceny szkodliwych skutków hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu, GDDKiA zwraca uwagę na następujące obiektywne okoliczności: 1) sam proces opracowania map hałasu zajmuje około 1,5 roku - pod warunkiem, że postępowania przetargowe przebiegną w sposób sprawny, nie będzie odwołań do KIO oraz znajdą się wykonawcy zainteresowani przetargiem (w III Edycji map akustycznych przetargi ogłaszane były trzykrotnie z uwagi na brak ofert). Opracowanie map stanowi bardzo skomplikowane zadanie z uwagi na ich interdyscyplinarność oraz ogromny zakres (w przypadku dróg krajowych jest to blisko 10 tysięcy kilometrów dróg); 2) do wprowadzanych przepisów prawa brak jest jakichkolwiek metodyk, wytycznych czy dobrych praktyk doprecyzowujących niezbędne szczegóły regulacji, co naraża GDDKiA (Skarb Państwa) na ryzyko niewłaściwego przygotowania danych oraz wykonania obliczeń, a co za tym idzie na bardzo wysokie restrykcje finansowe za każde uchybienie i/lub nieterminowe sporządzenie map hałasu; 3) zgodnie z obowiązującymi przepisami <i>Prawa zamówień publicznych</i> Zamawiający musi opracować Specyfikację Warunków Zamówienia (SWZ) w sposób jednoznaczny oraz wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniających wszystkie wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty i jej cenę. Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności oraz nieprzekraczalny termin wykonania map hałasu (30.06.2022 r.) GDDKiA widzi istotne ryzyka, które utrudniają lub wręcz uniemożliwiają opracowanie rzetelnego SWZ, a w konsekwencji poprawne sporządzenie map hałasu. W tym miejscu należy przypomnieć, że nowelizacja ustawy <i>Prawo ochrony środowiska</i>, która miała miejsce w 2019 roku wprowadziła wysokie kary finansowe począwszy od obecnej tj. IV Edycji map. Dla przykładu za nieprzekazanie w terminie strategicznej mapy hałasu Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, podmiot lub organ	Uwaga nieuwzględniona. Szacowanie szkodliwych skutków hałasu w środowisku polega na wykonaniu, po podstawieniu danych wejściowych pozyskanych ze strategicznych map hałasu do konkretnych równań matematycznych. Ponadto, ze względu na fakt, że dyrektywa 2020/367 konkretnie precyzuje, jakie metody powinny być stosowane na rzecz ustalenia oceny skutków hałasu w środowisku i jak należy je stosować, czyli obliczać zgodnie z załączonymi równaniami matematycznymi, brak jest zasadności dalszego doprecyzowania tej metodyki. Odnosząc się natomiast do kwestii rezygnacji z kar za nieprzekazanie w terminie strategicznej mapy hałasu, na podstawie doświadczeń zebranych w trakcie trzech rund mapowania akustycznego należy wskazać, że dotychczasowe przepisy w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem nie były w pełni skuteczne w celu terminowej realizacji obowiązków określonych w dyrektywie 2002/49WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz.Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 12, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101). Jednocześnie należy wskazać, że w rezultacie powtarzającego się nieterminowego wypełniania przez podmioty i organy ww. obowiązków, Komisja Europejska skierowała sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w związku z niewypełnieniem przez Polskę zobowiązań wynikających z ww. dyrektywy, w odniesieniu do II rundy mapowania, której termin raportowania minął w

		odpowiedzialny za jej wykonanie podlega karze pieniężnej w wysokości 500 000 zł. Warto przy tym zauważyć, iż mapy hałasu wykonywane przez GDDKiA stanowią zbiór 16 niezależnych map dla każdego województwa, co oznacza, że kara ta będzie się multiplikować. W związku z powyższym GDDKiA proponuje zmianę treści art. 4 poprzez przesunięcie terminu stosowania przepisów na kolejną, tj. V Edycję map hałasu. GDDKiA wnosi również o rezygnację z drastycznie wysokich kar finansowych, które wprowadzone zostały do polskiego prawodawstwa, poczynsz od aktualnej tj. IV Edycji map. Zasadność usunięcia kar wynika chociażby z fakty, iż do chwili obecnej brak jest ostatecznego, ogłoszonego do stosowania rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska <i>w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposobu ich prezentacji i formy ich przekazywania</i>. Rozporządzenie to stanowi bezsprzecznie podstawowy akt prawny konieczny dla opracowania Specyfikacji Warunków Zamówienia (SWZ), a tym samym tworzy zbiór bazowych informacji niezbędnych do zlecenia, a następnie opracowania map hałasu. Określenie szczegółowych wymagań dotyczących zakresu danych oraz sposobu ich prezentacji w Opisie Przedmiotu Zamówienia, wymaga wykorzystania opracowania doprecyzowującego wymagania wyżej wymienionego rozporządzenia. Opracowanie to, pod nazwą „Dobre praktyki wykonywania strategicznych map hałasu – wytyczne Głównego Inspektora Ochrony Środowiska”, miało być dostępne w styczniu br., ale niestety do tej pory nie zostało udostępnione. Poprawne opracowanie strategicznych map hałasu, w tym uzyskanie zgodności z dyrektywami hałasowymi oraz dyrektywą INSPIRE, wymaga również dostępu do innych opracowań określających wymagania, których zastosowanie umożliwi uzyskanie spójności danych w ramach Unii Europejskiej. Według bezpośrednich informacji uzyskanych z GIOŚ, najwcześniej w połowie roku, z realną możliwością opóźnienia, ma pojawić się „Katalog danych transportowych” stanowiący źródło wiedzy na temat danych koniecznych do wprowadzenia do modeli obliczeniowych w ramach wstępnych czynności przy opracowywaniu map hałasu.	2014 r. Sytuację dodatkowo pogarsza fakt niepełnego wywiązania się z obowiązków sprawozdawczych w III rundzie mapowania, w której termin raportowania upłynął w 2019 r. W związku z powyższym należy uznać, iż obowiązujące przepisy dotyczące kar pieniężnych, przyczynią się do terminowego wypełniania omawianych obowiązków oraz zniwelują ryzyko kolejnych naruszeń dyrektywy 2002/49/WE. Jednocześnie należy poinformować, że opracowanie pn.: „Dobre praktyki wykonywania strategicznych map hałasu - wytyczne GIOŚ” zostało opublikowane na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, natomiast rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, zostało ogłoszone 20 lipca br. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1325) Odnosząc się natomiast do braku opracowania pn. „Katalog danych dotyczących infrastruktury transportowej oraz środków transportu w Polsce” (wskazanego w pkt 4), niezwłocznie po weryfikacji zostanie on udostępniony na stronie GIOŚ. Jednocześnie, należy wskazać, że katalog ten potrzebny jest na etapie wykonywania obliczeń do strategicznych map hałasu, a nie na etapie postępowań przetargowych. Ponadto niemożliwa jest zmiana treści art. 4 poprzez przesunięcie terminu stosowania przepisów na kolejną, tj. V Edycję map hałasu, ponieważ zgodnie z art. 2 dyrektywy 2020/367 ostateczny termin jej transpozycji przez państwa członkowskie przypada na 31 grudnia 2021 r.
--	--	---	---

			Podkreślić należy, że brak jest informacji o dokumencie, w którym ww. procedura byłaby opisana, w tym w szczególności określony byłby czas jej trwania. W ocenie GDDKiA ustalenia w tym zakresie powinny zostać poczynione przez właściwe resorty. Przełożenie przedmiotowych uzgodnień na wykonawców map hałasu, których w skali kraju będzie co najmniej kilkudziesięciu, z pewnością utrudni i opóźni proces wykonywania map. Uzgodnienia te będą miały bezpośredni wpływ na harmonogram realizacji map hałasu, natomiast długie, niedoprecyzowane przepisami oczekiwanie na ich wydanie grozi ryzykiem niewykonania map w terminie ustawowym. W konsekwencji naraża to GDDKiA i inne podmioty zobowiązane do opracowania map hałasu, na bardzo wysokie kary finansowe przewidziane w ustawie Prawo ochrony środowiska. Wszystkie wyżej wymienione okoliczności stanowią obiektywną przesłankę do rezygnacji z kar określonych w ustawie Prawo ochrony środowiska. Podkreślić należy, iż nie można skutkami opóźnień ustawodawczych oraz brakiem przepisów wykonawczych do ustaw obarczać podmioty odpowiedzialne za opracowanie IV Edycji map. Dodatkowo należy zauważyć, iż taki mechanizm penalizacji działać będzie odstrasżająco na potencjalnych wykonawców strategicznych map hałasu, o których, tak jak pokazała to już III Edycja map dla dróg krajowych, jest bardzo trudno na polskim rynku usług akustyczno-GISowych.	
5.		Konwent Dyrektorów Zarządów Dróg Wojewódzkich	Konwent Dyrektorów Zarządów Dróg Wojewódzkich, doceniając wysiłki zmierzające do ochrony tak istotnych wartości jak zdrowie i życie człowieka, pozytywnie odnosi się do podjęcia działań zmierzających do uregulowania kwestii związanych z ograniczaniem skutków nadmiernego hałasu. Niemniej pragniemy zauważyć, iż nie można przenosić na zarządcę drogi odpowiedzialności z tytułu zdrowotnych skutków nadmiernego poziomu hałasu, pochodzącego ze źródeł, na które zarządca drogi nie ma wpływu. Używane w uzasadnieniu projektowanej ustawy pojęcie hałas drogowy należy bowiem rozumieć, jako hałas emitowany przez ruch drogowy. Można w tym miejscu wskazać na hałas generowany przez opony, opływ powietrza wokół pojazdu, silnik pojazdu, a także	Uwaga nieuwzględniona. Postulat dotyczący nowelizacji rozporządzenia w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia wykracza poza materię objętą przedmiotowym projektem.

			sumaryczny hałas wynikający z natężenia ruchu pojazdów. Zarządcy dróg (poza możliwością wprowadzenia oznakowania dotyczącego ograniczenia prędkości pojazdów) nie mają wpływu na wyłączenie z ruchu jakiegokolwiek pojazdu. Do dopuszczenia do ruchu wystarczy bowiem jedynie spełnienie warunków technicznych określonymi stosownymi przepisami. Tym samym dla ograniczenia hałasu emitowanego przez ruch drogowy zadaniem byłaby odpowiednia nowelizacja rozporządzenia w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia.	
6.	Poprzedni art. 1 pkt 3	Konwent Dyrektorów Zarządów Dróg Wojewódzkich	Ze względu na szeroki zakres oddziaływania nadmiernego hałasu, tj. nie tylko na ludzi, ale też na środowisko, zasadnym wydaje się utrzymanie obowiązku określenia dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku w gestii ministra właściwego do spraw klimatu, który ewentualnie działałby w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.	Uwaga nieaktualna w związku z odstąpieniem od zmiany art. 113 ust. 1 Poś.
7.		Konwent Dyrektorów Zarządów Dróg Wojewódzkich	Zasadne jest rozróżnienie wartości dopuszczalnych poziomów hałasu dla dróg istniejących oraz nowobudowanych, gdyż zastana sytuacja w Polsce, gdzie większość miejscowości charakteryzuje się gęstą zabudową wzdłuż dróg, w praktyce uniemożliwia zastosowanie skutecznych metod ochrony przed hałasem i jego skutkami. Jedynie rozróżnienie (np. w rozporządzeniu dotyczącym dopuszczalnych poziomów hałasu) tych dwóch sytuacji oraz właściwa polityka przestrzenna mogą się przyczynić do poprawy oddziaływań akustycznych oraz właściwego wdrożenia wytycznych UE w tym względzie. Dlatego ważnym jest, aby strategiczne mapy hałasu miały realne przełożenie na planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Nie może być utrzymywana sytuacja w której odpowiedzialność i konsekwencje (w tym koszty), wynikające z możliwości zabudowy obiektami związanymi ze stałym pobytem ludzi wzdłuż dróg (w szczególności już istniejących od bardzo dawna) spoczywają na zarządcy drogi (w oderwaniu od polityki przestrzennej). Jednocześnie wskazujemy, że ograniczenia ustanowione w ramach projektowanej ustawy pozostają w sprzeczności z postanowieniami ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, która określiła zasady oraz procedury przygotowania i realizacji inwestycji mieszkaniowych	Uwaga nieuwzględniona. Postulat dotyczący nowelizacji rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu wykracza poza materię objętą przedmiotowym projektem. Niezależnie od powyższego, nie bez znaczenia w przedmiotowej sprawie pozostaje art. 7 Poś, zgodnie z którym koszty zapobiegania zanieczyszczeniu bądź usunięcia jego skutków obciążają podmiot, który powoduje lub może spowodować zanieczyszczenie. Ponadto, zgodnie z art. 6 Poś podmioty podejmujące działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko, są obowiązane do zapobiegania temu oddziaływaniu, a w przypadku gdy negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, kierując się zasadą przezorności, powinny podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze. Z uwagi na powyższe, w ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska obowiązek zapewnienia ochrony przed hałasem w okresie późniejszym niż budowa drogi, powinien być uwzględniony w dokumentacji dotyczącej planowania i budowy danej drogi.

			oraz inwestycji towarzyszących, a także standardy ich lokalizacji i realizacji.	
8.	Punkt 6 OSR (Wpływ na sektor finansów publicznych)	Marszałek Województwa Lubelskiego	Projekt przedmiotowej ustawy zakłada między innymi przekazanie marszałkom województw nowych kompetencji dotyczących wydawania decyzji zobowiązujących do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu. Nadmienić należy, iż ustawa z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019 r. poz. 2087), zwiększyła zakres obowiązków marszałków województw w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu, to jest w szczególności sporządzania programów ochrony środowiska dla tych dróg oraz wydawania decyzji w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego. Przekazanie dalszych kompetencji dotyczących określenia rzeczywistego oddziaływania dróg na środowisko oraz określenia działań naprawczych w przypadku stwierdzenia przekroczeń standardów ochrony środowiska wydaje się słuszne w świetle przekazanych wcześniej zadań w zakresie zarządzania hałasem drogowym, jednak jest to znaczące zwiększenie obciążenia samorządów województw, bez zwiększenia finansowania na ten cel. Przekazywanie nowych obowiązków powinno wiązać się także z przekazywaniem finansowania na realizację nowych zadań. W ocenie skutków regulacji projektu ustawy nie wskazano oddziaływania zmiany przepisów prawnych, związanych z wydawaniem decyzji dotyczących przeglądów ekologicznych, na marszałków województw, mimo, że niewątpliwie będzie to wpływało na zwiększenie obciążenia samorządów województw. Ponadto należy nadmienić, iż przekazanie marszałkom województw kompetencji w zakresie sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego dla dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu może rodzić problemy w przypadku gdy z przeglądu ekologicznego będzie wynikała	Uwaga częściowo uwzględniona W związku z przekazaniem marszałkom nowych kompetencji w zakresie nakładania obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu, na podstawie informacji uzyskanych od marszałków poszczególnych województw, obliczono, że szacunkowe koszty województwa w tym zakresie wyniosą 62 500, 00 zł w skali roku. W związku z tym, zaktualizowana została ocena skutków regulacji. Natomiast postulat dotyczący uregulowania kwestii konieczności utworzenia obszaru ograniczonego oddziaływania dla dróg nie będących autostradami i drogami ekspresowymi w miastach na prawach powiatu, wykracza poza materię objętą przedmiotowym projektem.

			konieczność utworzenia obszaru ograniczonego oddziaływania, który obecnie dla dróg nie będących autostradami i drogami ekspresowymi tworzy w drodze uchwały rada powiatu.	
9.		Prezydent Miasta Rybnika	W związku z procedowanymi zmianami w treści ustawy zwracam się z prośbą o uregulowanie w przepisach Działu V Ochrona przed hałasem, Tytułu II Ochrona zasobów środowiska kwestii dotyczących liczby stron w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie art. 115a, dotyczących wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu. Brak powyższego uregulowania w przepisach ustawy Prawo ochrony środowiska skutkuje ponoszeniem przez gminy wysokich kosztów administracyjnych z tytułu samego zawiadamiania stron postępowania. Powyższa sytuacja zaistniała w związku z publikacją w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, dostępnej na stronie internetowej http://orzeczenia.nsa.gov.pl wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 lipca 2019 r. o sygnaturze II OSK 1770/18, w którym sąd wskazał, iż przymiotem strony postępowania legitymują się wszystkie podmioty posiadające nieruchomości znajdujące się w zasięgu oddziaływania zakładu, nawet w granicach prawem dozwolonych tj. poniżej wartości dopuszczalnych hałasu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Mając na względzie treść powyższego wyroku, w przypadku prowadzonych postępowań dotyczących wystąpienia przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu od źródła jakimi są np. dzwony kościelne, których zasięg oddziaływania obejmuje kilka działek, zachodzi konieczność jednorazowego powiadomienia tysięcy stron postępowania. Brak bowiem przepisu szczególnego, zgodnie z treścią ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2020 r. poza 256 ze zm.) skutkuje koniecznością zawiadamiania stron w postępowaniach w których bierze udział więcej niż dwadzieścia stron na podstawie przepisu art. 49a wyżej wymienionej ustawy. Powyższe obliuguje organ prowadzący postępowanie do uprzedniego zawiadomienia stron o zamiarze zawiadamiania ich w określony sposób, zgodny z treścią przepisu art. 49 §2 wyżej	Uwaga nieuwzględniona Postulat dotyczący uregulowania w przepisach Działu V Ochrona przed hałasem, Tytułu II Ochrona zasobów środowiska kwestii dotyczących liczby stron w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie art. 115a wykracza poza materię objętą przedmiotowym projektem.

			wymienionej ustawy, co w przypadku kilkutysięcznej ilości stron postępowania generuje ogromne wydatki finansowe.	
10.	Poprzedni art. 1 pkt 3	Urząd Miasta Stołecznego Warszawy	Przeniesienie, w art. 113 ust.1 ustawy Prawo ochrony środowiska, obowiązku określania dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku na ministra właściwego do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, może spowodować, że w trakcie realizacji map akustycznych, tj. przed 30 czerwca 2022 r. wartości dopuszczalnych poziomów zostaną zmienione. Jednocześnie wyjaśniam, że obecnie na podstawie obowiązujących przepisów, przez Biuro Ochrony Środowiska m.st. Warszawy, opracowywana jest dokumentacja przetargowa na realizację strategicznych map hałasu, których termin sporządzenia przypada na dzień 30 czerwca 2022 r. Wprowadzane zmiany w ustawie powodują, że konieczna będzie modyfikacja opracowywanej dokumentacji przetargowej, w tym opisu przedmiotu zamówienia. Przedstawione zmiany w projekcie ustawy zwiększają bowiem zakres prac jaki będzie zobowiązany zrealizować wykonawca strategicznych map hałasu, poprzez przeprowadzenia dodatkowych wyliczeń i ocenę skutków narażenia na hałas. W związku z faktem, że nieznany jest termin uchwalenia i ogłoszenia nowelizacji przedmiotowej ustawy, a obowiązek stosowania przepisów o których mowa w transponowanej do polskiego porządku prawnego dyrektywie 2020/367 odnosi się do strategicznych map hałasu obecnej edycji mapowania należy rozważyć możliwość wprowadzenia okresu przejściowego i wydłużenie terminu na sporządzenie map akustycznych.	Uwaga nieaktualna w związku z odstąpieniem od zmiany art. 113 ust. 1 Poś. Terminy sporządzania strategicznych map hałasu określa transponowana do polskiego porządku prawnego dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku. Zgodnie z tą dyrektywą termin sporządzenia strategicznych map hałasu w IV rundzie, czyli map dotyczących akustycznego stanu środowiska w roku 2021, przypada na dzień 30 czerwca 2022 r., tym samym Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie posiada legitymacji do zmiany ww. terminu realizacji przedmiotowych map.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (UC70)			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾		Dyrektywa Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniająca załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalania metod szkodliwych skutków hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 132). Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2021/1226 z dnia 21 grudnia 2020 r. zmieniająca, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu (Dz. Urz. UE L 269 z 28.07.2021, str. 65)			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 i 2	Dyrektywa Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniająca załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalania metod szkodliwych skutków hałasu w środowisku (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 132). <i>Artykuł 1</i> Załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszej dyrektywy.	T	Art. 1 pkt 3 projektu	po art. 112c dodaje się art. 112d w brzmieniu: „Art. 112d. Metody oceny szkodliwych skutków hałasu na potrzeby sporządzania strategicznych map hałasu określa załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku.”; w art. 118: a) w ust. 6 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu: „10a) ocenę szkodliwych skutków hałasu;”, b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
Pozostałe przepisy projektu

Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1 projektu	w art. 73a we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „określi” zastępuje się wyrazami „może określić”;	Obowiązek zapewnienia, przez podmioty właściwe w sprawach z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego, bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej jest zawarty w obowiązujących przepisach prawa. Zatem zmiana charakteru przedmiotowego rozporządzenia na fakultatywny nie wpłynie negatywnie na obowiązek dotrzymywania odległości uznanej aktualnie za bezpieczną. Ponadto, nie spowoduje wstrzymania prac toczących się w Ministerstwie Klimatu i Środowiska nad projektem przedmiotowego rozporządzenia. Należy zaznaczyć, że prace te ze względu na merytorycznie i technicznie złożony charakter regulacji są bardzo czasochłonne, gdyż wymagają nie tylko pogłębionych analiz, ale również szeroko zakrojonych konsultacji. Przygotowywane rozporządzenie ustanowi wiążącą i jednolitą metodę oraz parametry graniczne służące do określania bezpiecznej odległości i będzie miało tym samym znaczenie dla szerokiego kręgu podmiotów (w tym dla przemysłu) oraz będzie miało wpływ na lokalizowanie instalacji i innych obiektów oraz sposób zagospodarowania terenów wokół zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Art. 1 pkt 5 projektu oraz art. 5 projektu	w art. 378 w ust. 2a w pkt 4 po wyrazach „o których mowa w” dodaje się wyrazy „art. 237 i”. Art. 5. 1, Do spraw wszczętych na podstawie art. 237 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy a niezakończonych decyzją ostateczną, w odniesieniu do dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że starostowie przekażą przeglądy ekologiczne, które zostały im przedłożone, właściwym marszałkom województw w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Starostwie, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przekażą właściwym marszałkom województw przeglądy ekologiczne, które zostały im przedłożone na podstawie art. 237 ustawy zmienianej w art. 1, w odniesieniu do dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.	Obecnie marszałek województwa nie posiada narzędzia umożliwiającego nałożenie na zarządzających drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowane w miastach na prawach powiatu, obowiązku, o którym mowa w art. 237 POŚ, tj. obowiązku polegającego na sporządzeniu i przedłożeniu marszałkowi województwa przeglądu ekologicznego. W wyniku zmiany marszałek województwa będzie mógł w razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, w drodze decyzji, zobowiązać prowadzący instalację podmiot korzystający ze środowiska, jakim jest zarządzający drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowane w miastach na prawach powiatu, do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego. W obecnym stanie prawnym jakkolwiek marszałek województwa jest właściwy do nałożenia na zarządzającego drogami innymi niż autostrady i drogi ekspresowe usytuowane w miastach na prawach powiatu działań naprawczych mających zapewnić jak najlepszy stan środowiska w związku z eksploatacją tych dróg, to nie posiada właściwości w zakresie zobowiązania ww. zarządzającego do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego, którego celem jest nie tylko określenie rzeczywistych oddziaływań na środowisko, ale również, w przypadku stwierdzenia ponadnormatywnych oddziaływań na środowisko, konkretyzacja działań naprawczych. Przedmiotowa właściwość w zakresie art. 237 POŚ, w aktualnym stanie prawnym, pozostaje bowiem po stronie organu zarządzającego tymi drogami, to jest po stronie prezydenta miasta na prawach powiatu. Skoro zatem w ramach nowelizacji POŚ z dnia 30 sierpnia 2019 r. ustanowiono marszałka województwa organem w sprawach, o których mowa w art. 362 POŚ (działania naprawcze), w odniesieniu do zarządzających drogami (z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych) usytuowanymi w miastach na prawach powiatu, to zasadnym jest aby tenże marszałek był również organem w sprawach, o których mowa w art. 237 POŚ (przegląd ekologiczny służący do konkretyzacji działań naprawczych) w odniesieniu do ww. zarządzających drogami. Proponuje się także wprowadzenie przepisu przejściowego (art. 5 projektu ustawy), zgodnie z którym do spraw wszczętych, na podstawie art. 237 ustawy zmienianej w art.1, przed dniem wejścia w życie procedowanej nowelizacji, a niezakończonych decyzją ostateczną, w odniesieniu do dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu, zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe. Starostowie (prezydenci miast na prawach powiatu) będą zobowiązani do przekazania przeglądów ekologicznych, które zostały im przedłożone na podstawie decyzji wydanej w sprawie, która była w toku w chwili wejścia w życie przedmiotowego projektu
--	--	--

		ustawy, właściwym marszałkom województw w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.
Art. 2 pkt 1 – 3 projektu oraz art. 6 projektu	Art. 2. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U z 2021 r. poz. 247, 784 i 922) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 21 w ust. 2: a) w pkt 23: - lit. h otrzymuje brzmienie: „h) strategicznych mapach hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,” - uchyla się lit. o, b) w pkt 25 lit. d otrzymuje brzmienie: „d) decyzjach o uznaniu albo odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny,”;	W art. 2 projektu ustawy zawarte są zmiany w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej „ustawą OOS”. Zmiany te mają charakter porządkujący i wynikają: 1) ze zmiany numeracji przepisów POŚ, dokonanej ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska, odnoszących się do strategicznych map hałasu i programów ochrony środowiska przed hałasem. Obejmują one następujące przepisy ustawy OOS: art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. h, art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. g-i, art. 25 ust. 1 pkt 4 lit. a tiret szóste oraz art. 25 ust. 1 pkt 7 lit. a tiret trzecie. Dodatkowo wprowadzono zmianę o charakterze porządkującym do art. 24 ust. 3 pkt 3 i 6; 2) z uchylecia art. 179 ust. 1 POŚ, ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o

2) w art. 24: a) w ust. 1 w pkt 1: - lit. g - i otrzymują brzmienie: „g) strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy, h) terenów, o których mowa w art. 118 ust. 7 pkt 3 tej ustawy, i) programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119a tej ustawy,” - uchyla się lit. m oraz lit. n, b) w ust. 3: - w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) ust. 1 pkt 1 lit. g,” - uchyla się pkt 3, - w pkt 4 wyrazy „lit. h oraz m” zastępuje się wyrazami „lit. g oraz h”, - pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) Główny Inspektor Ochrony Środowiska – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, b, g, h, j, k i l oraz pkt 3.”; 3) w art. 25 w ust. 1: a) w pkt 4 w lit. a: - uchyla się tiret czwarte, - w tiret szóste wyrazy „w art. 119 ust. 1 tej ustawy” zastępuje się wyrazami „w art. 119a tej ustawy”, b) uchyla się pkt 6, c) w pkt 7 w lit. a uchyla się tiret trzecie. Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska, w wyniku czego zniesiono obowiązek zarządzających drogą, linią kolejową lub lotniskiem, zaliczonymi do obiektów, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach, w zakresie sporządzania co 5 lat mapy akustycznej terenu, na którym eksploatacja obiektu może powodować przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Jednocześnie ww. podmioty zostały zobowiązane do sporządzania strategicznych map hałasu, na podstawie przepisu art. 118 ust. 2 ustawy zmieniającej. W konsekwencji nastąpiło uchylenie lit. m w art. 24 ust. 1 pkt 1, 3)z uwzględnienia faktu, że ustawą z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1434) w związku z transpozycją Dyrektywy SEVESO III, zmieniono przepis art. 267 ust. 1 POŚ, znosząc obowiązek prowadzenia rejestrów substancji niebezpiecznych. W związku z tym, przepis lit. o w pkt 23 w ust. 2 art. 21 ustawy OOS nakładający obowiązek zamieszczania w publicznie dostępnych wykazach danych o rejestrach substancji niebezpiecznych jest bezprzedmiotowy, 4)z uwzględnienia faktu, że ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1564) został zmieniony przepis art. 11 ust. 4 ustawy o odpadach, w taki sposób, że sprzeciw wobec uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny został zastąpiony decyzją marszałka o uznaniu albo o odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. W konsekwencji należało nadać nowe brzmienie lit. d w art. 21 ust. 2 pkt 23, zgodnie z którym w publicznie dostępnych wykazach zamieszcza się dane z zakresu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 o odpadach, o decyzjach o uznaniu albo odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, 5)z uwzględnienia faktu, że ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw, uchylono przepis art. 286a POŚ nakładający obowiązek prowadzenia wojewódzkiej bazy informacji o korzystaniu ze środowiska. W konsekwencji uchylono przepis lit. n w art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy OOS, nakładający obowiązek udostępniania w systemach teleinformatycznych informacji dotyczących emisji i poboru wód, zgromadzonych w ww. bazie, 6)z uwzględnienia faktu, że ustawą z dnia 13 czerwca 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o zarządzaniu kryzysowym uchylony został przepis art. 91b POŚ w zakresie powiadomień o zastosowaniu tzw. derogacji wynikających z dyrektywy 2008/50/WE. Termin na derogację minął w dniu 11 czerwca 2011 r. W związku z tym przepis w art. 25 w ust. 1
--	--

		pkt 4 lit. a tiret czwarte ustawy OOS, dotyczący obowiązku zamieszczania w BIP decyzji w sprawie odroczenia i wyłączenia ze stosowania określonych poziomów dopuszczalnych substancji do powietrza, jest bezprzedmiotowy, 7) z uwzględnienia, że w myśl art. 119a ust. 9 ustawy - Poś program ochrony środowiska jest uchwalany przez sejmik województwa. Nie ma zatem potrzeby, żeby program ochrony środowiska przed hałasem był udostępniany w Biuletynie Informacji Publicznej zarówno przez marszałka województwa, jak i starostę. Ponadto w art. 6 projektu ustawy proponuje się utrzymać czasowo w mocy przepisy wydane na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy OOS. Wprowadzie przedmiotowy projekt nie przewiduje wprost zmiany przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia zawartego w art. 24 ust. 5 ustawy OOS, ale proponowana zmiana w 24 ust. 1 prowadzi do pośredniej zmiany upoważnienia do wydania tego rozporządzenia, a co za tym idzie doprowadziłaby do utraty jego mocy obowiązującej.
Art. 3 projektu	W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. z 2020 r. poz. 634) w art. 4 ust. 1 po pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.”.	Zmiana ta ma charakter uzupełniający. Wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne. Ustawa ta powołała nowy organ, jakim jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, dlatego też zaistniała konieczność uwzględnienia tego organu w zestawieniu zawartym w art. 4 ust. 1 ustawy o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS). Uzupełnienie zestawienia jest niezbędne do celu zapewnienia wiarygodności krajowego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) poprzez realizację obowiązku nałożonego na państwa członkowskie art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1221/2009 (państwa członkowskie zapewniają przekazywanie przez organy egzekwowania prawa organowi właściwemu, który dokonał rejestracji organizacji, informacji o niespełnieniu przez zarejestrowaną organizację mających zastosowanie wymagań prawnych dotyczących środowiska). Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie prowadzi m.in. działania z zakresu ochrony jakości zasobów wodnych, nalicza i pobiera opłaty za usługi wodne, wydaje decyzje administracyjne (zgody wodnoprawne), w związku z powyższym dysponuje wiedzą na temat oddziaływania organizacji na komponent środowiskowy, jakim jest środowisko wodne oraz wywiązywania się organizacji wnioskującej o rejestrację/odnowienie rejestracji w systemie EMAS z obowiązków wynikających z Prawa wodnego.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

**w sprawie ustalania bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie
wystąpienia poważnej awarii przemysłowej**

Na podstawie art. 73a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób ustalania bezpiecznej odległości, o której mowa w art. 73 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „bezpieczną odległością”;
- 2) rodzaje poważnych awarii przemysłowych, których potencjalne skutki należy uwzględnić przy ustalaniu bezpiecznej odległości;
- 3) parametry graniczne oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych w zakresie palności, wybuchowości i toksyczności substancji niebezpiecznych, których miejsca występowania należy uwzględnić przy ustalaniu bezpiecznej odległości.

§ 2. Przy ustalaniu bezpiecznej odległości należy zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia i życia ludzi przed negatywnymi skutkami poważnych awarii przemysłowych poprzez ograniczenie tych skutków i ich eskalacji, ograniczenie prawdopodobieństwa ich wystąpienia oraz zapobieżenie powstania efektu domina.

§ 3. Ilekroć w treści niniejszego rozporządzenia jest mowa o:

- 1) obiektach budowlanych – należy przez to rozumieć wielorodzinne budynki mieszkalne, budynki mieszkalne powstałe na nieruchomościach pochodzących z Zasobu Nieruchomości, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości (Dz. U. z 2021 r. poz. 1961), obiekty użyteczności publicznej, budynki zamieszkania zbiorowego, drogi krajowe i linie kolejowe o znaczeniu państwowym;

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

- 2) terenie – należy przez to rozumieć teren, na którym dopuszcza się lokalizację zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii i obiektów budowlanych zlokalizowany w sąsiedztwie zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w zasięgu oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych, w tym obszary, objęte formami ochrony przyrody w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 – 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 i 1718 oraz z 2022 r. poz. 84) oraz ich otuliny, strefy ochronne ujęć wody a także obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 88 i 258) i uprawy wieloletnie;
- 3) terenie niezabudowanym – należy przez to rozumieć teren, o którym mowa w pkt 2, na którym nie występują zakłady i obiekty budowlane, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 4) zakładzie istniejącym – należy przez to rozumieć zakład stwarzający zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, ujęty w prowadzonym przez Inspekcję Ochrony Środowiska na podstawie art. 29 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1070) rejestrze zakładów, których działalność może być przyczyną wystąpienia poważnej awarii, w tym zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku, i dla którego spełnione są warunki do jego uruchomienia określone w art. 255 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 5) zakładzie lokalizowanym – należy przez to rozumieć zakład, na terenie którego planowana jest działalność stwarzająca zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, który nie spełnia warunków jego uruchomienia, określonych w art. 255 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

§ 4. 1. Bezpieczną odległość w przypadku zakładu lokalizowanego ustala się od:

- 1) zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- 2) obiektów budowlanych;
- 3) następujących obszarów:
 - a) form ochrony przyrody w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 – 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ich otulin,
 - b) stref ochronnych ujęć wody a także obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
 - c) upraw wieloletnich.

2. W przypadku braku zakładów i obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1, bezpieczną odległość ustala się od granicy terenów, dla których w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz prawomocnych decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dopuszcza się lokalizację tych zakładów i obiektów.

3. Bezpieczną odległość ustala się z uwzględnieniem potencjalnego miejsca wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w taki sposób aby była ona wyznaczona dla wszystkich zakładów, obiektów budowlanych i terenów zlokalizowanych w zasięgu oddziaływania potencjalnych skutków poważnej awarii przemysłowej we wszystkich kierunkach w przypadku:

- 1) zakładu jako odległość w linii prostej od granicy terenu powiązanego funkcjonalnie z tym zakładem do granicy terenu zakładu lokalizowanego;
- 2) obiektu budowlanego jako odległość w linii prostej od granicy terenu powiązanego funkcjonalnie z tym obiektem do granicy terenu zakładu lokalizowanego;
- 3) terenu niezabudowanego jako odległość w linii prostej od granicy tego terenu do granicy terenu zakładu lokalizowanego, osobno dla każdego rodzaju przeznaczenia określonego w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

4. Przy ustalaniu bezpiecznej odległości uwzględnia się:

- 1) rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych mogących znajdować się na terenie:
 - a) zakładu lokalizowanego,
 - b) zakładów istniejących;
- 2) rodzaje poważnych awarii przemysłowych, których częstość wystąpienia jest nie mniejsza niż 10^{-6} /rok z uwzględnieniem zastosowanych i funkcjonujących warstw zabezpieczeń;
- 3) standardowe parametry poważnych awarii przemysłowych określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 4) rodzaje obiektów budowlanych i terenów ze wskazaniem grup wrażliwości na określone skutki poważnych awarii przemysłowych określone w tabeli nr 2 załącznika nr 2 do rozporządzenia;
- 5) przedziały stref narażenia i obszary dopuszczalności zabudowy określonego sposobu użytkowania terenów i lokalizacji określonych obiektów budowlanych zgodnie z matrycą wyboru zawartą w rysunku nr 3 i tabeli nr 3 załącznika nr 2 do rozporządzenia;
- 6) zdarzenia awaryjne określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia;

- 7) zasięgi oddziaływania skutków poważnych awarii przemysłowych, o których mowa w pkt 2, z uwzględnieniem parametrów granicznych w zakresie palności, wybuchowości i toksyczności substancji niebezpiecznych określonych w części 1 załącznika nr 2 do rozporządzenia;
- 8) ograniczenia wynikające z oceny oddziaływania na środowisko zakładu lokalizowanego w odniesieniu do obszarów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3;
- 9) ograniczenia wynikające z dokumentów sporządzonych dla obszarów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3;
- 10) ograniczenia wynikające z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz prawomocnych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- 11) ograniczenia wynikające z odrębnych ustaw, odnoszących się w sposób szczególny do zasad przygotowywania i realizacji określonych inwestycji.

5. Ustalenia danych, o których mowa w ust. 1 – 4, dokonuje się na podstawie :

- 1) informacji przekazywanych przez wnioskodawcę do organu właściwego do wydania decyzji o warunkach zabudowy dla lokalizowanego zakładu, zawierającej w szczególności informacje, o których mowa w art. 73 ust. 7 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, sporządzone dla tego zakładu;
- 2) informacji uzyskanych od prowadzących istniejące zakłady, w tym informacji:
 - a) zawartych w zgłoszeniach takich zakładów, o których mowa w art. 250 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
 - b) o których mowa w art. 73 ust. 7 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w przypadku zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
 - c) zawartych w raportach o bezpieczeństwie, o których mowa w art. 253 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w przypadku zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- 3) informacji uzyskanych od właściwych miejscowo wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska lub właściwych organów Państwowej Straży Pożarnej;
- 4) informacji zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389), uwzględniając dane wskazane w art. 62 ust. 1 pkt 1a, art. 62a ust. 1 pkt 12 i art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e tej ustawy;

- 5) dokumentów sporządzonych dla obszarów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3.
- 6) informacji zawartych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
- 7) informacji zawartych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

6. W przypadku braku informacji dotyczących lokalizowanego zakładu, o których mowa w ust. 5, bezpieczną odległość od zakładów, obiektów budowlanych i obszarów, o których mowa w § 4 ust. 1, wyznacza się w oparciu o wstępne wartości odległości od zakładów przemysłowych w zależności od ich rodzaju określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Bezpieczną odległość zakładów, obiektów budowlanych i obszarów, o których mowa w § 4 ust. 1, od zakładów istniejących ustala się z uwzględnieniem wymagań określonych w § 4 ust. 2-6, w przypadku zmiany w istniejącym zakładzie powodującej zwiększenie ryzyka lub skutki poważnej awarii przemysłowej, w tym istotnej zmiany, o której mowa w art. 250 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

§ 6. Do rodzajów poważnych awarii przemysłowych, o których mowa w § 4 ust. 4 pkt 2, należą:

- 1) pożar strumieniowy;
- 2) pożar powierzchniowy;
- 3) pożar kulisty;
- 4) pożar obłoku par lub gazów;
- 5) wykipienie i wyrzut cieczy palnej ze zbiornika;
- 6) wybuch obłoku par lub gazów;
- 7) wybuch materiału wysokoenergetycznego lub rozkład wybuchowy nadtlenków;
- 8) emisja toksycznych cieczy, gazów lub par;
- 9) emisja palnych cieczy, gazów lub par.

§ 7. W przypadkach szczególnych, gdy wymienione w § 5 rodzaje poważnych awarii przemysłowych oraz standardowe warunki wystąpienia zdarzeń awaryjnych określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, nie uwzględniają specyfiki zagrożeń występujących w zakładzie, dopuszcza się, w oparciu o wiedzę naukową i na zasadach wiedzy technicznej, przyjęcie innych rodzajów poważnych awarii i warunków wystąpienia zdarzeń awaryjnych.

§ 8. Parametry graniczne oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych na obiekty i tereny w zakresie:

- 1) palności – gęstość strumienia ciepła lub dawki ciepła,

- 2) wybuchowości – nadciśnienie,
 - 3) toksyczności – stężenie substancji toksycznej w powietrzu
- są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 9. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:

1) lokalizowania zakładów, obiektów budowlanych, dla których przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia:

- a) złożono wniosek o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla lokalizowanych zakładów i obiektów budowlanych,
- b) złożono wniosek o zmianę sposobu użytkowania;

2) ustalania sposobu przeznaczenia terenów, dla których przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia:

- a) podjęto uchwałę o przystąpieniu do opracowania lub zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- b) podjęto uchwałę o przystąpieniu do opracowania lub zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- c) złożono wniosek o ustanowienie lub zmianę obszarów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3,
- d) złożono wniosek o ustanowienie terenów pod uprawy wieloletnie.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 1 roku od dnia ogłoszenia.

**MINISTER KLIMATU I
ŚRODOWISKA**

W porozumieniu:

**MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

**MINISTER ROZWOJU
I TECHNOLOGII**

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

PARAMETRY POWAŻNYCH AWARII PRZEMYSŁOWYCH

1. Standardowe parametry poważnych awarii przemysłowych

Tabela nr 1. Standardowe parametry poważnych awarii przemysłowych z udziałem cieczy palnych i palnych gazów skroplonych

L.p.	Zdarzenie awaryjne	Parametr zdarzenia awaryjnego	Rodzaj zapłonu	Rodzaj poważnej awarii
1	2	3	4	5
1	Pęknięcie zbiornika / reaktora / chłodnicy / itp. urządzenia	Masa uwolniona na poziomie do 80% nominalnej pojemności aparatury	Natychmiastowy	Wybuch lub pożar błyskawiczny
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar powierzchniowy
2	Wyciek ze zbiornika / reaktora / chłodnicy / itp. urządzenia cieczy palnych lub palnych gazów skroplonych na tacę przeciwrozlewową	Średnica otworu – 10 mm, ale nie większa niż 1% powierzchni przekroju aparatu, powierzchnia tacy przeciwrozlewowej	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy lub pożar powierzchniowy
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar powierzchniowy lub pożar strumieniowy
3	Wyciek ze zbiornika / reaktora / chłodnicy cieczy palnych lub palnych gazów skroplonych na ograniczoną powierzchnię	Średnica otworu – 10 mm, ale nie większa niż 1% powierzchni przekroju aparatu, powierzchnia rozlewiska ograniczona przez przeszkody (ukształtowanie terenu, kanalizację, zapory, itp.)	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy lub pożar powierzchniowy
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar powierzchniowy
4	Uszkodzenie dachu zbiornika	Powierzchnia lustra cieczy w zbiorniku	Natychmiastowy	Pożar powierzchniowy
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar powierzchniowy
5	Wypływ przez zawór bezpieczeństwa / zawór odpowietrzający	Średnica zaworu bezpieczeństwa / zaworu odpowietrzającego	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar powierzchniowy lub pożar strumieniowy
6	Przeciek rurociągu, nieszczelność na zaworze, połączeniu	Średnica otworu równa 10% powierzchni przekroju rurociągu,	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy lub pożar powierzchniowy

L.p.	Zdarzenie awaryjne	Parametr zdarzenia awaryjnego	Rodzaj zapłonu	Rodzaj poważnej awarii
1	2	3	4	5
		nieograniczona powierzchnia rozlewiska	Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar powierzchniowy lub pożar strumieniowy
7	Pęknięcie rurociągu	Średnica otworu równa średnicy rurociągu, nieograniczona powierzchnia rozlewiska	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy lub pożar powierzchniowy
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar powierzchniowy lub pożar strumieniowy
8	BLEVE cysterny (drogowej/kolejowej)	Masa biorąca udział w wybuchu na poziomie do 80% nominalnej pojemności cysterny	Natychmiastowy	Wybuch BLEVE, pożar kulisty
9	BLEVE naziemnego zbiornika nieokopcowanego	Masa biorąca udział w wybuchu na poziomie do 80% nominalnej pojemności zbiornika	Natychmiastowy	Wybuch BLEVE, pożar kulisty

Tabela nr 2. Standardowe parametry poważnych awarii przemysłowych z udziałem gazów palnych

L.p.	Zdarzenie awaryjne	Parametr zdarzenia awaryjnego	Rodzaj zapłonu	Rodzaj poważnej awarii
1	2	3	4	5
1	Pęknięcie zbiornika	Masa uwolniona na poziomie do 80% nominalnej pojemności zbiornika	Natychmiastowy	Pożar kulisty
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar strumieniowy
2	Przeciek zbiornika	Wypływ otworem o średnicy 10 mm, ale nie większym niż 1% powierzchni przekroju zbiornika	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar strumieniowy
3	Wypływ przez zawór bezpieczeństwa	Średnica zaworu bezpieczeństwa	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar strumieniowy
4	Przeciek rurociągu, nieszczelność na zaworze, połączeniu	Średnica otworu równa 10% powierzchni przekroju rurociągu	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy
			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar strumieniowy
5	Pęknięcie rurociągu	Średnica otworu równa średnicy rurociągu	Natychmiastowy	Pożar strumieniowy

			Opóźniony	Wybuch lub pożar błyskawiczny i/lub pożar strumieniowy
--	--	--	-----------	--

Tabela nr 3. Standardowe parametry poważnych awarii przemysłowych z udziałem cieczy i gazów toksycznych

L.p.	Zdarzenie awaryjne	Parametr zdarzenia awaryjnego	Rodzaj zdarzenia
1		2	3
1	Pęknięcie zbiornika / reaktora / chłodnicy / cysterny / itp. urządzenia	Masa uwolniona na poziomie do 80% nominalnej pojemności aparatury	Chmura toksyczna
2	Wyciek ze zbiornika / reaktora / chłodnicy / cysterny/ itp. urządzenia cieczy i gazów toksycznych na tacę przeciwrozlewową	Średnica otworu – 10 mm, ale nie większa niż 1% średnicy aparatu, powierzchnia tacy przeciwrozlewowej	Chmura toksyczna
3	Wyciek ze zbiornika / reaktora / chłodnicy / itp. urządzenia cieczy i gazów toksycznych na ograniczoną powierzchnię	Średnica otworu – 10 mm, ale nie większa niż 1% powierzchni przekroju aparatu, powierzchnia rozlewiska ograniczona przez przeszkody (ukształtowanie terenu, kanalizację, zapory, itp.)	Chmura toksyczna
4	Uszkodzenie dachu zbiornika	Powierzchnia lustra cieczy w zbiorniku	Chmura toksyczna
5	Wypływ przez zawór bezpieczeństwa	Średnica zaworu bezpieczeństwa	Chmura toksyczna
6	Przeciek rurociągu, nieszczelność na zaworze, połączeniu	Średnica otworu równa 1% powierzchni przekroju rurociągu, nieograniczona powierzchnia rozlewiska	Chmura toksyczna
7	Pęknięcie rurociągu	Średnica otworu równa średnicy rurociągu, nieograniczona powierzchnia rozlewiska	Chmura toksyczna

Tabela nr 4. Standardowe parametry poważnych awarii przemysłowych z udziałem materiałów wybuchowych i nadtlenu

L.p.	Zdarzenie awaryjne	Parametr zdarzenia awaryjnego	Rodzaj zdarzenia
1	2	3	4
1	Niekontrolowany rozkład termiczny substancji	Maksymalne dopuszczalne obciążenie obiektu	Wybuch
2	Niekontrolowana reakcja egzotermiczna	Maksymalna masa materiału, jednorazowo transportowana na terenie zakładu	Wybuch

2. Objaśnienia dotyczące standardowych czasów emisji substancji niebezpiecznych lub mieszanin substancji niebezpiecznych¹⁾:

- 1) 60 minut²⁾, lub
- 2) 30 minut, jeżeli na instalacji mamy do czynienia z automatyką wykrycia emisji, lub
- 3) 10 minut, jeżeli na instalacji mamy do czynienia z automatyką wykrycia emisji i możliwością zdalnego automatycznego zamknięcia dopływu medium do źródła emisji przez dyspozytora / operatora (w tym automatyczne zamknięcie dopływu po potwierdzeniu sygnału alarmu przez dyspozytora / operatora), lub
- 4) 5 minut, jeżeli na instalacji mamy do czynienia z automatyką wykrycia emisji i automatycznym (bez udziału operatora) zamknięciem dopływu medium do źródła emisji³⁾.

3. Objaśnienia dotyczące standardowych warunków meteorologicznych:

- 1) prędkość wiatru: 5 m/s;
- 2) temperatura: 20 °C;
- 3) klasa stabilności atmosfery: D;
- 4) szorstkość terenu reprezentatywna dla lokalizacji zakładu.

¹⁾ Ograniczanie czasu emisji przy zastosowaniu technicznych środków zabezpieczeń jest możliwe, jeżeli są one mało wrażliwe na zasilanie (np. awaryjne zasilanie w prąd elektryczny, awaryjne zasilanie w gazy zamykające zawory, projektowanie zaworów w pozycji bez zasilania jako pozycji bezpiecznej, itd.).

²⁾ Ograniczenie czasu emisji jest możliwe w przypadku utrzymywania przez prowadzącego zakład własnej jednostki ochrony przeciwpożarowej, zapewniającej skuteczne przeprowadzenie działań ratowniczo-gaśniczych.

³⁾ Należy uwzględnić pojemność instalacji od źródła emisji do miejsca zamknięcia dopływu substancji.

METODOLOGIA USTALANIA BEZPIECZNYCH ODLEGŁOŚCI

1. Parametry graniczne oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych na obiekty budowlane i tereny w zakresie palności, wybuchowości i toksyczności substancji niebezpiecznych

Tabela nr 1. Parametry graniczne oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych na obiekty budowlane i tereny

L.p.	Nazwa strefy narażenia	Gęstość strumienia ciepła [q]	Dawka ciepła [D] ¹⁾	Nadciśnienie [Δp]	Stężenie [C] ^{2) 3)}
		$\frac{kW}{m^2}$	$\left(\frac{kW}{m^2}\right)^{\frac{4}{3}} \cdot s$	kPa	-
1	2	3	4	5	6
1	A	powyżej 37,5	powyżej 2800	powyżej 15	Powyżej LC50
2	B	powyżej 12,5 do 37,5	powyżej 450 do 2800	powyżej 8 do 15	Od PAC-3 do LC50
3	C	powyżej 7 do 12,5	powyżej 250 do 450	powyżej 5 do 8	Od PAC-2 do PAC-3
4	D	powyżej 4 do 7	powyżej 150 do 250	powyżej 3,5 do 5	Od PAC-1 do PAC-2
5	E	do 4	do 150	do 3,5	do wartości PAC-1

Objaśnienia:

- 1) Dotyczy wybuchów typu BLEVE (Boiling Liquid Expanding Vapour Explosion - wybuch rozszerzających się par wrzącej cieczy).
- 2) Wyjaśnienia dotyczące wartości progowych efektów toksycznych:
 - LC50: należy przyjąć wartość stężenia letalnego dla czasu ekspozycji równego 1 godzinę;
 - PAC-1 (Protective Action Criteria): Maksymalne stężenie substancji w powietrzu, poniżej którego osoby poddane ekspozycji w czasie 1 godziny nie odniosą innych niż łagodne, przemijające negatywne skutki dla zdrowia;
 - PAC-2: Maksymalne stężenie substancji w powietrzu, poniżej którego osoby poddane ekspozycji w czasie 1 godziny nie odniosą nieodwracalnych skutków dla zdrowia lub innych poważnych efektów lub symptomów mogących wpłynąć na zdolność do podjęcia działań ochronnych;
 - PAC-3: Maksymalne stężenie substancji w powietrzu, poniżej którego osoby poddane ekspozycji w czasie 1 godziny nie odniosą skutków zagrażających życiu.
- 3) W przypadku braku informacji o wartości PAC, można przyjąć wartości:
 - a) AEGL (Acute Exposure Guideline Levels) – zestaw stężeń progowych opracowany dla ochrony populacji generalnej określający toksyczne efekty u ludzi;
 - b) ERPG (Emergency Response Planning Guidelines) – progowe wartości stężeń do przewidywania niekorzystnych efektów dla zdrowia ludzkiego spowodowanych ekspozycją jednostki na działanie toksyn;
 - c) TEEL (Temporary Emergency Exposure Limit) – progowe wartości stężeń, określających wpływ substancji niebezpiecznej na organizm ludzki na; dla czasu narażenia równego 1 godzinę.

4) Wartości graniczne wystąpienia efektu domino:

- a) Gęstość strumienia ciepła: $37,5 \frac{kW}{m^2}$ i wyższa;
- b) Dawka ciepła: $2800 \left(\frac{kW}{m^2} \right)^{\frac{4}{3}} \cdot s$ i wyższa;
- c) Nadciśnienie: 15 kPa i wyższa.

2. Grupy wrażliwości obiektów budowlanych i terenów na określone skutki poważnych awarii przemysłowych

Tabela nr 2. Rodzaje obiektów budowlanych i terenów ze wskazaniem grup wrażliwości na określone skutki poważnych awarii przemysłowych

L.p.	Grupa wrażliwości	Rodzaje obiektów budowlanych i terenów
1	2	3
1	I	a) Drogi gminne, b) Tereny rolnicze, na których nie występują budynki przeznaczone na pobyt ludzi oraz obiekty przeznaczone do chowu zwierząt, c) Nieużytki, na których nie występują budynki przeznaczone na pobyt ludzi oraz obiekty przeznaczone do chowu zwierząt.
2	II	a) Linie kolejowe (w tym o znaczeniu państwowym) ¹⁾ , b) Obiekty produkcyjne i magazynowe (PM), c) Pozostałe rodzaje dróg publicznych (w tym drogi krajowe) ¹⁾ , d) Zakłady stwarzające zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.
3	III	a) Budynki mieszkalne niskie, b) Budynki użyteczności publicznej (zaliczone do kategorii ZL ²⁾ III ¹⁾ o powierzchni do 500 m ² , c) Obszary, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, d) Obiekty lub sposób użytkowania terenu związane z działalnością, która może przyciągnąć nie więcej niż 50 osób w jednym czasie .
4	IV	Rodzaje obiektów budowlanych i terenów, nie wskazanych w grupie I, II, III, V.
5	V	a) Obiekty zaliczone do kategorii ZL ²⁾ II ¹⁾ , b) Obiekty zaliczone do kategorii ZL ²⁾ I ¹⁾ z pomieszczeniami, w których w jednym czasie może przebywać więcej niż 500 osób, c) Obiekty lub sposób użytkowania terenu związane z działalnością, która może przyciągnąć więcej niż 500 osób w jednym czasie, d) Obiekty zamieszkania zbiorowego (ZL ²⁾ V ¹⁾ o liczbie miejsc noclegowych powyżej 200.

Objaśnienia:

- 1) Nie dotyczy linii kolejowych i dróg publicznych, którymi realizowany jest przewóz towarów niebezpiecznych na potrzeby danego zakładu.
- 2) Kategorie zagrożenia ludzi ZL są zgodne ze strefami pożarowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88).

Rysunek 3. Wyznaczanie obszarów dopuszczalności określonego sposobu użytkowania terenów i lokalizacji określonych obiektów budowlanych z uwzględnieniem matrycy wyboru

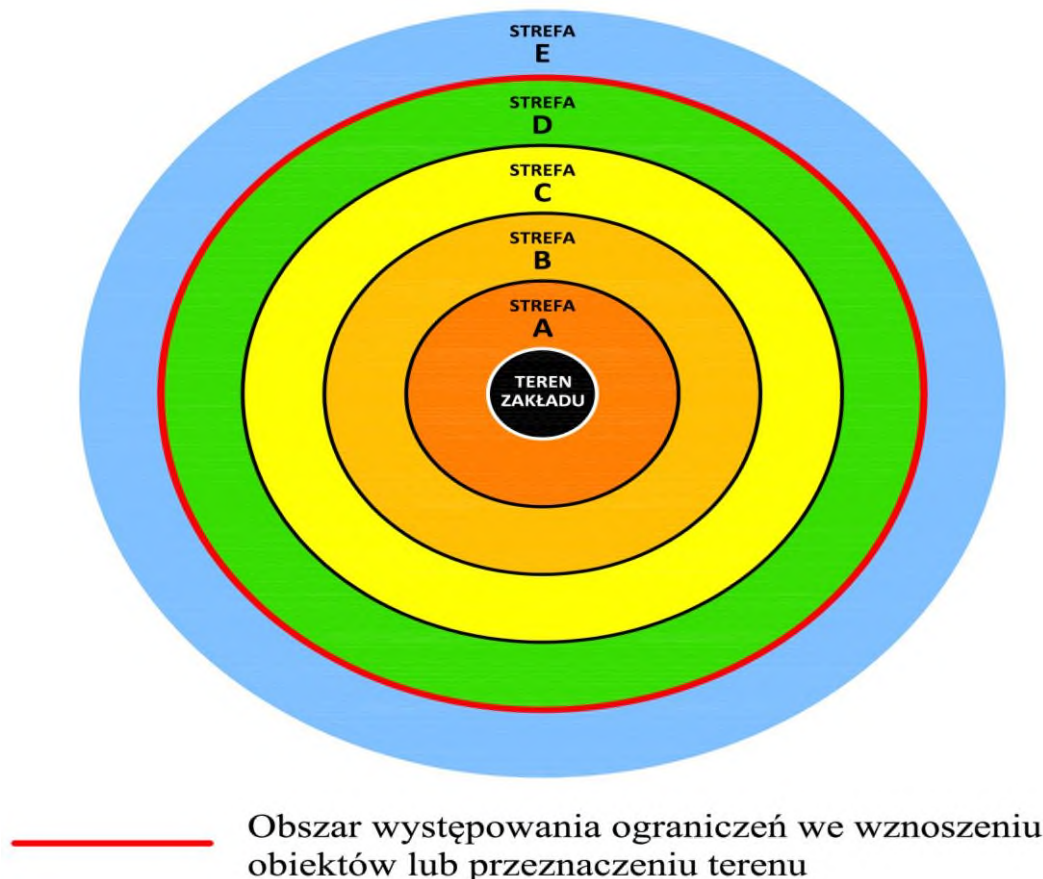

Tabela nr 3. Matryca wyboru dopuszczalności określonego sposobu użytkowania terenów i lokalizacji określonych obiektów budowlanych

Grupy wrażliwości obiektów budowlanych i terenów	Strefa A	Strefa B	Strefa C	Strefa D	Strefa E
I	D	D	D	D	D
II	ND	D	D	D	D
III	ND	ND	D	D	D
IV	ND	ND	ND	D	D
V	ND	ND	ND	ND	D

Objaśnienia:

- 1) Użyte skróty oznaczają:
 - a) D – dopuszczenie lokalizacji obiektu i terenu, przynależnego do danej grupy wrażliwości obiektów budowlanych;
 - b) ND – brak możliwości lokalizacji obiektu i terenu, przynależnego do danej grupy wrażliwości obiektów budowlanych;
- 2) Dopuszcza się lokalizację zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, ujętych w II grupie wrażliwości, w obszarze oddziaływania parametrów granicznych większych niż określone dla strefy wrażliwości „B”, pod warunkiem, że:
 - a) będą zlokalizowane na obszarach, określanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jako tereny przeznaczone do działalności

produkcyjnej, składowania i magazynowania, a plany te nie zawierają ograniczeń dotyczących lokalizowania oraz rozbudowy zakładów, oraz

- b) zastosowane rozwiązania organizacyjno-techniczne i proceduralne oraz dokonana szczegółowa analiza i ocena ryzyka wykażą i zapewnią niezwiększenie ryzyka lub nie pogłębienie skutków potencjalnych poważnych awarii przemysłowych oraz ograniczą możliwość wystąpienia efektu domino.

Załącznik nr 3

Tabela nr 1. Wstępne wartości odległości od zakładów przemysłowych w zależności od ich rodzaju

L.p.	Kategoria Przemysłu	Rodzaje zakładu (przykłady)	Wstępna odległość [m]
1	2	3	
1	Zakłady chemiczne i petrochemiczne	a) Zakłady petrochemiczne i rafinerie, wydobywanie ropy,	2000
		b) Zakłady chemiczne, instalacje produkcji chemicznej, magazyny substancji chemicznych, elektrociepłownie (produkcja azotu, amoniaku, fosforu, rtęci, koksu, przeróbka węgla, farb mineralnych, alkoholu metylowego, gumy),	1500
		c) Centra dystrybucji substancji chemicznych.	1000
2	LPG	a) Magazyny skroplonego LPG,	1500
		b) Terminale przeładunkowe skroplonego LPG.	1000
3	Nawozy sztuczne	Duże składy nawozów sztucznych	600
4	Materiały wybuchowe	Produkcja i magazynowanie materiałów wybuchowych	1500
5	Zakłady z dużym wykorzystaniem chloru		2000
6	Przemysł papierniczy	Produkcja papieru, wiskozy	500
7	Inne zakłady	Produkcja mydła, sody, gliceryny, kabli, kotłów, narzędzi, maszyn elektrycznych, kopanie rudy, torfu, warzelnie soli, wyrób cegły, szkła, porcelany, fajansu, sklejk, mechaniczna obróbka metali, wytwórnie stopów i metali topliwych	100-200

UZASADNIENIE

W obecnym stanie prawnym obowiązek zachowania bezpiecznej odległości jest zawarty w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Poś”. Ustawa ta implementuje do prawodawstwa polskiego postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi zmieniającej, a następnie uchylającej dyrektywę Rady 96/82/WE, która zawiera m.in. wymogi w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego w kontekście zagrożeń poważnymi awariami. Ww. dyrektywa wymaga, aby przepisy w omawianej kwestii były ustanowione jako obligatoryjna norma prawna (w ww. dyrektywie użyto sformułowania: „Państwa członkowskie zapewniają”).

W 2007 r. na zlecenie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska zostało wykonane opracowanie pod nazwą „Metodologia ustalania bezpiecznych lokalizacji zakładów mogących powodować poważne awarie” (zaktualizowana w 2010 r.). Opracowanie to ma charakter wytycznych, w związku z czym stosowanie zaproponowanych w nim rozwiązań nie jest obowiązkowe. Ponadto należy podkreślić, że pomimo wdrożonych w Polsce wielu regulacji odnoszących się do problematyki poważnych awarii (m.in. ustawa Poś wraz z szeregiem rozporządzeń wykonawczych), świadomość ich funkcjonowania wśród organów właściwych w zakresie planowania przestrzennego jest niewielka lub znikoma. Należy przy tym również zwrócić uwagę, że obserwuje się tendencję zbliżania się różnych form zabudowy nieprzemysłowej (w tym obiektów użyteczności publicznej) do istniejących zakładów o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, co ma związek ze wspieraniem przez organy właściwe w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego procesów transformacji przestrzennej i dążeniem do zmiany dotychczasowych funkcji terenów. Zaobserwowane tendencje, przy niewłaściwym uwzględnieniu zagrożeń poważnymi awariami, mogą skutkować powstaniem realnego zagrożenia dla osób zamieszkujących w pobliżu zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Warto także zwrócić uwagę, że zaostrzenie unijnych regulacji w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom w kontekście planowania i zagospodarowania przestrzennego nastąpiło w związku z poważną awarią przemysłową, która miała miejsce w Tuluzie (Francja) w 2001 r. W trakcie tego zdarzenia doszło do serii wybuchów w magazynie azotanu amonu, w którym znajdowało się około 400 Mg tej substancji. W wyniku omawianego zdarzenia 30 osób zmarło, w tym 8 spoza zakładu, ok. 2500 było rannych, w tym 30 bardzo ciężko, straty materialne oszacowano na ok. 1,5 mld euro. Wprowadzenie proponowanych przepisów przyczyni się do zapobieżenia wystąpienia w Polsce zdarzeń o podobnej skali i skutkach.

Projektowany akt prawny stanowi propozycję uszczegółowienia zamieszczonego w obecnie obowiązujących przepisach wymogu zachowania bezpiecznej odległości, o której mowa w art. 73 ust. 4 i 5 ustawy Poś.

W art. 1 pkt 4 ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1434), wprowadzającym do ustawy Poś art. 73a, zostało zamieszczone upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia. Zgodnie z tym upoważnieniem minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem właściwym do spraw budownictwa,

planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania bezpiecznej odległości, o której mowa w art. 73 ust. 4 i 5 ustawy Poś, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu ochrony ludzi i środowiska.

W § 1 został określony zakres przedmiotowy projektu rozporządzenia

W § 2 projektu rozporządzenia wskazano sposób, jak należy określać bezpieczną odległość. Należy przy tym wyjaśnić, że bezpieczna odległość jest to minimalna odległość pomiędzy źródłem zagrożenia a obiektami (ludźmi, zabudową, sprzętem lub elementami środowiska), której wyznaczenie ma na celu złagodzenie skutków określonego prawdopodobnego zdarzenia awaryjnego zapobieżenie eskalacji tego zdarzenia do zdarzenia o większym zasięgu i większych skutkach. W innym ujęciu jest to szerokość strefy, w której lokalizacja obiektów należących do kategorii wskazanych w załączniku do rozporządzenia nie będzie możliwa. Bezpieczna odległość nie jest przeznaczona do zapewnienia ochrony przed zdarzeniami o charakterze katastrofalnym lub przed skutkami dużych uwolnień, gdyż te powinny być kontrolowane za pomocą innych środków, tak, aby zmniejszyć częstotliwość i / lub skutki tych zdarzeń i uwolnień do poziomu akceptowalnego.

W § 3 zdefiniowano wybrane pojęcia występujące w projekcie rozporządzenia.

W § 4 określono sposób ustalania bezpiecznej odległości, o której mowa w art. 73 ust. 4 ustawy Poś. Wskazano w nim co bierze się pod uwagę przy ustalaniu bezpiecznej odległości lokalizowanego zakładu od zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, od obiektów budowlanych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, a także od obszarów, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska i upraw wieloletnich. Wskazano także źródła tych danych, a w przypadku braku informacji dotyczących lokalizowanego zakładu, bezpieczną odległość wyznacza się w oparciu o wstępne wartości odległości od zakładów przemysłowych w zależności od ich rodzaju, określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

W § 5 projektu określono sposób ustalania bezpiecznej odległości, o której mowa w art. 73 ust. 5 ustawy Poś. Ma on analogiczną zawartość do § 4, z tym, że dotyczy ustalania bezpiecznej odległości obiektów i terenów wymienionych w tym przepisie od zakładów istniejących.

W § 6 projektu wskazano rodzaje poważnych awarii, które należy uwzględnić przy ustalaniu bezpiecznej odległości.

§ 7 projektu dopuszcza przyjęcie innych rodzajów poważnych awarii i warunków wystąpienia zdarzeń awaryjnych, w szczególnych przypadkach, gdy wymienione § 6 rodzaje poważnych awarii przemysłowych oraz standardowe warunki wystąpienia zdarzeń awaryjnych, określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, nie uwzględniają specyfiki zagrożeń występujących w zakładzie.

§ 8 projektu odsyła do załącznika nr 2 do rozporządzenia, w którym określono parametry graniczne oddziaływania potencjalnych skutków poważnych awarii przemysłowych na obiekty i tereny w zakresie palności, wybuchowości i toksyczności. Ich osiągnięcie wyznaczać będzie bezpieczną odległość. Wyznaczenie ww. wartości granicznych zostało przeprowadzone z uwzględnieniem podstawowych parametrów poważnych awarii, w których udział biorą ciecze palne i palne gazy skroplone, gazy palne, ciecze i gazy toksyczne oraz materiały

wybuchowe i nadtlenki, określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia oraz z uwzględnieniem rodzajów potencjalnych skutków.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia zawiera metodologię (z wykorzystaniem matrycy wyboru) stosowaną przy wyznaczaniu odległości pomiędzy zakładami a obszarami, na których będzie dopuszczalna dana zabudowa.

Przepis przejściowy ujęty w § 9 doprecyzowuje, w jakich przypadkach stosuje się przepisy omawianego rozporządzenia, po dniu wejścia jego w życie.

W § 10 zaproponowano, aby projektowane przepisy weszły w życie po upływie 1 roku od dnia ogłoszenia, dając tym samym odpowiedni czas prowadzącym zakłady stwarzające zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej na przygotowanie informacji na potrzeby planowania przestrzennego zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacyjnej przed Komisją Europejską.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl) w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, ponieważ w grupie zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej znajdują się również zakłady z sektora małych i średnich przedsiębiorstw.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie ustalania bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska (wiodące), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Rozwoju i Technologii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Ozdoba, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Iwona Siedlecka, główny specjalista, Departament Instrumentów Środowiskowych, Ministerstwo Klimatu i Środowiska tel. 22 36 92 382, e-mail: iwona.siedlecka@klimat.gov.pl Paweł Dadasiewicz, Naczelnik, Departament Inspekcji, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, tel. 22 36 92 2260, e-mail: p.dadasiewicz@gios.gov.pl	Data sporządzenia 21 marca 2022 r Źródło Upoważnienie ustawowe art. 73a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac Ministra Klimatu i Środowiska
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane przepisy mają na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony ludzi i środowiska przed skutkami poważnych awarii przemysłowych poprzez wdrożenie odpowiedniej procedury dotyczącej sposobu uwzględnienia zagrożeń poważnymi awariami w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Na poziomie UE tematyka przeciwdziałania poważnym awariom została uregulowana w przepisach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającej a następnie uchylającej dyrektywę Rady 96/82/WE, a w szczególności jej art. 13. Ze względu na to, że przepisy tej dyrektywy zawierają jedynie ogólne wymogi w zakresie planowania przestrzennego w kontekście zagrożeń poważnymi awariami, nakazując państwom członkowskim zachowanie bezpiecznej odległości przy lokalizacji zakładów o dużym i o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, to uszczegółowienie w omawianym zakresie jest niezbędne w celu praktycznego wdrożenia ww. wymogu.

Wprowadzenie proponowanych regulacji wynika z potrzeby ujednolicenia zasad uwzględniania zagrożeń poważnymi awariami w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Brak szczegółowego uregulowania omawianych kwestii skutkuje niewłaściwym realizowaniem lub nierealizowaniem przez organy odpowiedzialne za planowanie przestrzenne ustawowych obowiązków dotyczących ochrony środowiska w zagospodarowaniu przestrzennym i przy realizacji inwestycji, a w szczególności art. 73 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269), dalej zwanej „Poś”, zawierającego wymóg ustalania tzw. bezpiecznej odległości w przypadku lokalizacji:

- a) nowych zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- b) nowych inwestycji w sąsiedztwie zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w przypadku, gdy te inwestycje zwiększają ryzyko lub skutki poważnych awarii.

Ze względu na brak odpowiednich uregulowań prawnych procedury planistyczne cechuje dobrowolność. Opracowane w 2007 r. wytyczne pn. „Metodologia ustalania bezpiecznych lokalizacji zakładów mogących powodować poważne awarie” (zaktualizowane w 2010 r.) okazały się niewystarczające, ponieważ stosowanie zaproponowanych w ww. wytycznych rozwiązań nie jest obowiązkowe. Ponadto należy podkreślić, że pomimo wdrożonych w Polsce wielu regulacji odnoszących się do problematyki poważnych awarii (m.in. Poś wraz z szeregiem rozporządzeń wykonawczych), świadomość ich funkcjonowania wśród organów właściwych w zakresie planowania przestrzennego jest niewielka lub znikoma. Należy przy tym również zwrócić uwagę, że obserwuje się tendencję zbliżania się różnych form zabudowy nieprzemysłowej (w tym obiektów użyteczności publicznej) do istniejących zakładów o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, co ma związek ze wspieraniem przez organy właściwe w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego procesów transformacji przestrzennej i dążeniem do zmiany dotychczasowych funkcji terenów na inne. Zaobserwowane tendencje, przy niewłaściwym uwzględnieniu zagrożeń poważnymi awariami, mogą skutkować powstaniem realnego zagrożenia dla osób zamieszkujących w pobliżu zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane rozwiązania obejmują następujące elementy:

1) okoliczności, w przypadku których bezpieczna odległość powinna zostać ustalona oraz kluczowe elementy dla ustalenia tej odległości, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony ludzi i środowiska ze względu na ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;

2) scenariusze poważnych awarii, które należy uwzględnić dla celów planowania i zagospodarowania przestrzennego;

3) rekomendowane wartości graniczne ze wskazaniem powodowanych przez nie skutków z podziałem na poszczególne rodzaje oddziaływania w odniesieniu do natężenia promieniowania cieplnego oraz nadciśnienia i toksyczności;

4) szczegółowy sposób ustalania bezpiecznej odległości od zakładów – w przypadku lokalizacji nowych obiektów oraz od obiektów i terenów – w przypadku lokalizacji nowych zakładów.

Wejście w życie proponowanych przepisów zapewni właściwą realizację wymogu ustalania bezpiecznej odległości, a także przyczyni się do pełniejszego wdrożenia dyrektywy 2012/18/UE oraz wpłynie na ujednolicenie podejścia przy ustalaniu bezpiecznej odległości w skali kraju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Na poziomie UE szereg krajów opracowało szczegółowe wytyczne, w tym, jako obowiązujące normy prawne, których celem jest właściwe wdrożenie obowiązku zachowania bezpiecznej odległości. Do najczęściej stosowanych metod należą:

- 1) metoda oceny skutków potencjalnej poważnej awarii w oparciu o scenariusze referencyjne (Francja). Dodatkowe informacje dostępne są na następującej stronie internetowej: http://www.ineris.fr/centredoc/guidePPRT_V2.pdf;
- 2) metoda oceny ryzyka wystąpienia poważnej awarii o określonych skutkach (Wielka Brytania). Dodatkowe informacje dostępne są na następującej stronie internetowej: <http://www.hse.gov.uk/landuseplanning/methodology.pdf>;
- 3) metoda typowych odległości bezpiecznych (Niemcy). Dodatkowe informacje dostępne są na następującej stronie internetowej: http://www.kas-bmu.de/publikationen/kas/KAS_18k.pdf.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy samorządu terytorialnego szczebla gminnego i powiatowego	314 powiatów i 66 miast na prawach powiatu oraz 2478 gmin	Ustawa z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym	Bezpośrednio przy uchwalaniu studium zagospodarowania przestrzennego czy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego a także przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy i decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego.
Prowadzący zakłady o dużym i o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej	Krajowy rejestr obejmuje łącznie 418 zakładów (wg stanu na 31.12.2016r.), w tym: - 179 zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, - 239 zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.	Rejestr prowadzony przez Inspekcję Ochrony Środowiska	Pośrednio poprzez konieczność dostarczenia organom samorządu terytorialnego informacji opartych na analizie ryzyka. Prowadzący zakłady w ramach prowadzonej analizy ryzyka będą zobowiązani określać strefy zagrożeń z uwzględnieniem konkretnych parametrów granicznych.
Właściwe organy Państwowej Straży Pożarnej	16 Komendantów Wojewódzkich PSP, 335 Komendantów Powiatowych/ Miejskich Państwowej Straży Pożarnej	Ustawa o Państwowej Straży Pożarnej	Pośrednio na organy Państwowej Straży Pożarnej podczas opiniowania projektów następujących dokumentów: 1) studium zagospodarowania przestrzennego; 2) miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; 3) decyzji o warunkach zabudowy; 4) decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Organy Inspekcji Ochrony Środowiska	16 Wojewódzkich Inspektorów Ochrony Środowiska	Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska	Pośrednio na organy Inspekcji Ochrony Środowiska podczas opiniowania projektów następujących dokumentów: 1) studium zagospodarowania przestrzennego; 2) miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; 3) decyzji o warunkach zabudowy; 4) decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego.
Właściciele nieruchomości zlokalizowanych w sąsiedztwie zakładów o zwiększonym lub o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej	Brak danych		Ograniczenia w przypadku planowania inwestycji, o których mowa w katalogu zawartym w art. 73 ust. 5 ustawy Poś, w przypadku, gdy inwestycje te mogą pogłębiać skutki poważnych awarii.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) Prezesowi Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego,
- 3) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 4) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska (WIOŚ);
- 5) skierowany do zaopiniowania do reprezentatywnych organizacji pracodawców:
- 6) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) Konfederacji „Lewiatan”,
- 8) Związku Rzemiosła Polskiego,
- 9) Związku Pracodawców Business Centre Club,
- 10) skierowany do konsultacji publicznych do:
- 11) Centralnego Instytutu Ochrony Pracy,
- 12) Instytutu Chemii Przemysłowej,
- 13) Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego,
- 14) Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje związków zawodowych.

Projekt będzie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Skutki finansowe dla budżetu państwa są trudne do oszacowania. Przyjmuje się, że dane z analizy ryzyka, której przeprowadzenie wymaga poniesienia określonych nakładów finansowych, będą dostarczane przez prowadzących zakłady stwarzające zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Powyższe oznacza, że nakłady organów będą głównie związane z przeprowadzeniem postępowania zgodnie z zasadami określonymi w projekcie rozporządzenia.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Aktualnie obowiązujące przepisy zawierają wymóg zachowania bezpiecznej odległości, co oznacza, że ww. obowiązek powinien być realizowany przez organy właściwe ds. planowania i zagospodarowania przestrzennego. Projektowane rozporządzenie wskazuje na sposób realizacji ww. przepisów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Konieczność dostarczenia organom samorządu terytorialnego informacji opartych na analizie ryzyka, w przypadku zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej będzie się wiązało z koniecznością poniesienia kosztów wykonania analizy ze względu na konieczność określenia skutków poważnych awarii ze wskazaniem ich zasięgów.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Dzięki projektowanym przepisom zapewniony zostanie wysoki poziom bezpieczeństwa ludzi zamieszkałych w sąsiedztwie zakładów o zwiększonym lub o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń.	
---	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
--	---

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie proponowanych przepisów nie będzie miało wpływu na sytuację na rynku pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Celem projektu rozporządzenia jest ochrona życia i zdrowia ludzi oraz środowiska. Jak wskazano w pkt 7 oceny skutków regulacji, wprowadzenie nowych przepisów spowoduje dalszą poprawę poziomu bezpieczeństwa ludzi i środowiska w otoczeniu zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 1 roku od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Zgodnie z wymogami dyrektywy 2012/18/WE, Państwa członkowskie przekazują KE okresowe raporty dotyczące wdrożenia przepisów ww. dyrektywy. W związku z tym, dokładna analiza efektywności wdrożenia nastąpi podczas opracowywania przedmiotowego raportu (termin wykonania omawianej analizy będzie uzależniony od okresu sprawozdawczego, w którym przedmiotowe rozporządzenie zacznie obowiązywać).	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku

Na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób udostępniania informacji,
- 2) minimalny zakres udostępnianych informacji,
- 3) formę udostępniania informacji,
- 4) częstotliwość aktualizacji udostępnianych informacji, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej „ustawą“.

§ 2. Informacje, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, udostępnia się w postaci elektronicznej, w szczególności w postaci baz danych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz.2070).

§ 3. Minimalny zakres udostępnianych informacji, o których mowa w § 1 pkt 2, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Informacje, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, z wyłączeniem art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy, udostępnia się w formie:

- 1) przetworzonych wyników pomiarów;
- 2) rocznych ocen jakości albo klasyfikacji sporządzonych za rok poprzedni;

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 1949).

- 3) wieloletnich ocen jakości albo klasyfikacji opisujących kierunki i dynamikę zmian;
- 4) komentarzy, w tym metod zastosowanych przy wykonywaniu badań i pomiarów oraz ocen jakości lub klasyfikacji;
- 5) elektronicznych kopii dokumentów z zakresu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy.

§ 5. 1. Informacje, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, z wyłączeniem art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. a i b i pkt 2 ustawy, są aktualizowane z częstotliwością raz w miesiącu.

2. Klasyfikacja stref, o której mowa w art. 88 ust. 2 i art. 89 ust. 1 ustawy, jest udostępniana z częstotliwością określoną w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Wyniki pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem metod pomiarowych oraz czasu uśredniania są udostępniane z częstotliwością określoną w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

**MINISTER KLIMATU I
ŚRODOWISKA**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku (Dz. U. poz. 1485), które zgodnie z art. 6 ustawy z dnia ... 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska i Klimatu
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

MINIMALNY ZAKRES UDOSTĘPNIANYCH INFORMACJI

1. Minimalny zakres udostępnianych informacji dotyczących jakości powietrza obejmuje:

1) wykaz stref, sporządzany w maksymalnie pięcioletnich odstępach czasu, uzyskany w wyniku odrębnie dla każdej substancji przeprowadzonej klasyfikacji, uwzględniający strefy, w których:

- a) przekroczone są poziomy dopuszczalne,
 - b) przekroczone są poziomy docelowe,
 - c) przekroczone są poziomy celów długoterminowych,
 - d) poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego i jest wyższy od górnego progu oszacowania,
 - e) poziom substancji nie przekracza poziomu docelowego i jest wyższy od górnego progu oszacowania,
 - f) poziom substancji nie przekracza górnego progu oszacowania i jest wyższy od dolnego progu oszacowania,
 - g) poziom substancji nie przekracza dolnego progu oszacowania;
- 2) wykaz stref, sporządzany w jednorocznych odstępach czasu, uzyskany w wyniku klasyfikacji prowadzonej odrębnie dla każdej substancji, uwzględniający strefy, w których:
- a) przekroczony jest poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji;
 - b) poziom substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji,
 - c) poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego,
 - d) poziom substancji przekracza poziom docelowy,
 - e) poziom substancji nie przekracza poziomu docelowego,

f) poziom substancji przekracza poziom celu długoterminowego,

g) poziom substancji nie przekracza poziomu celu

długoterminowego;

3) wyniki pomiarów poziomu substancji w powietrzu, udostępniane w bazie danych zgodnie z częstotliwością określoną w załączniku nr 2 do rozporządzenia, wykonanych w:

a) aglomeracjach o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy,

b) strefach, w których poziom substancji jest wyższy od górnego progu oszacowania, nieprzekraczający poziomu dopuszczalnego,

c) strefach, w których poziom substancji przekracza poziom dopuszczalny;

4) wykaz obszarów, na których występują ograniczenia wynikające z planu działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269).

2. Minimalny zakres udostępnianych informacji dotyczących jakości gleby lub ziemi obejmuje:

1) wyniki pomiarów wskaźników i substancji powodujących przekroczenie standardów jakości gleby lub ziemi;

2) wykaz terenów niespełniających standardów jakości gleby lub ziemi, wraz z określeniem sposobu zagospodarowania tych terenów;

3) rejestr terenów zagrożonych ruchami masowymi.

3. Minimalny zakres udostępnianych informacji dotyczących ochrony przed hałasem obejmuje:

1) wyniki ciągłych badań poziomów hałasu w środowisku;

2) wyniki okresowych badań poziomów hałasu w środowisku;

3) wyniki pozostałych pomiarów hałasu w środowisku wykorzystanych do sporządzenia strategicznych map hałasu, wykonanych zgodnie z wymaganiami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 176 ust.1 ustawy Prawo ochrony środowiska;

4) wykaz terenów zagrożonych hałasem, tj. na których są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami L_{DWN} lub L_N .

4. Minimalny zakres udostępnianych informacji dotyczących ochrony przed polami elektromagnetycznymi obejmuje:

- 1) wyniki okresowych badań poziomów pól;
 - 2) wykaz terenów, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, z wyszczególnieniem:
 - a) terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
 - b) miejsc dostępnych dla ludności.
5. Minimalny zakres udostępnianych informacji dotyczących wyników monitoringu wód powierzchniowych obejmuje:
- 1) wyniki klasyfikacji elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych oraz klasyfikacji wskaźników stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych;
 - 2) wyniki klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych oraz oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych.
6. Minimalny zakres udostępnianych informacji dotyczących produktów, opakowań i gospodarki odpadami, zgromadzonych w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, obejmuje dane o których mowa w art. 79 ust. 2 pkt 1-7, pkt 10, pkt 13-16 ustawy z dnia 12 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699).
7. Minimalny zakres udostępnianych informacji dotyczących wyników monitoringu wód podziemnych obejmuje:
- 1) wyniki klasyfikacji jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych;
 - 2) wyniki oceny stanu jednolitych części wód podziemnych.

Załącznik nr 2

**CZĘSTOTLIWOŚĆ AKTUALIZACJI UDOSTĘPNIANIA WYNIKÓW POMIARÓW I
OCEN POZIOMÓW SUBSTANCJI W POWIETRZU Z UWZGLĘDNIENIEM METOD
POMIAROWYCH ORAZ CZASU UŚREDNIANIA**

Lp.	Substancja	Metoda pomiarowa	Czas uśredniania	Częstotliwość aktualizacji
1	Dwutlenek siarki ¹⁾	Automatyczna	Średnia 24-godzinna Średnia 1-godzinna Średnia roczna	Doba ²⁾ Godzina ³⁾ Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
2	Dwutlenek azotu i tlenki azotu ¹⁾	Automatyczna	Średnia 1-godzinna Średnia roczna	Godzina ³⁾ Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
3	Pył zawieszony PM 10 ¹⁾	Automatyczna	Średnia dobową Średnia roczna	Doba ²⁾ Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
4	Pył zawieszony PM 2,5 ¹⁾	Automatyczna	Średnia dobową Średnia roczna	Doba ²⁾ Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
5	Tlenek węgla	Automatyczna	Maksymalna wartość dobową średniej kroczącej 8-godzinnej Średnia 1-godzinna	Miesiąc ⁴⁾ Godzina ³⁾
6.	Ołów w pyłe zawieszonym PM 10	Manualna	Średnia roczna	Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
7.	Arsen w pyłe zawieszonym PM 10	Manualna	Średnia roczna	Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
8.	Kadm w pyłe zawieszonym PM 10	Manualna	Średnia roczna	Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
9.	Nikiel w pyłe zawieszonym PM 10	Manualna	Średnia roczna	Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾

10.	Benzo(a)piren w pył zawieszonym PM 10	Manualna	Średnia roczna	Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
11.	Benzen	Manualna	Średnia roczna	Do 31 marca kolejnego roku ⁵⁾
12.	Ozon	Automatyczna	Maksymalna wartość dobowa średniej kroczącej 8-godzinnej Średnia 1-godzinna	Miesiąc ⁴⁾ Godzina ³⁾

Objaśnienia:

¹⁾ W przypadku wykonywania pomiarów metodami manualnymi każdą miesięczną serię 24-godzinnych średnich pomiarowych udostępnia się do 60 dnia od miesiąca, w którym były wykonywane pomiary w zakresie poziomów substancji w pył zawieszonym PM10.

²⁾ Wynik 24-godzinnej średniej pomiarowej w przypadku pomiarów automatycznych udostępnia się w ciągu następnych 24 godzin po zakończeniu pomiaru; wynik 24-godzinnej średniej pomiarowej w przypadku pomiarów manualnych udostępnia się do dnia 25 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.

³⁾ Wynik 1-godzinnej średniej pomiarowej udostępnia się w ciągu następnych 3 godzin po zakończeniu pomiaru.

⁴⁾ Wynik maksymalnej wartości dobowej średniej kroczącej 8-godzinnej udostępnia się w ciągu następnych 24 godzin po zakończeniu pomiaru.

⁵⁾ Wynik średniej rocznej z pomiarów wykonanych w ciągu roku kalendarzowego udostępnia się do dnia 31 marca kolejnego roku.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego, określonego w art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389), zwanej dalej „ustawą OOS”. Zgodnie z art. 24 ust. 5 tej ustawy minister właściwy do spraw klimatu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób udostępniania informacji;
- 2) minimalny zakres udostępnianych informacji;
- 3) formę udostępniania informacji;
- 4) częstotliwość aktualizacji udostępnianych informacji

biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.) dotychczasowe przepisy wydane na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy OOS zostają utrzymane czasowo w mocy. Wprowadzie projekt ustawy nie przewiduje wprost zmiany przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia zawartego w art. 24 ust. 5 ustawy OOS, ale proponowana zmiana w 24 ust. 1 prowadzi do pośredniej zmiany upoważnienia do wydania tego rozporządzenia, a co za tym idzie doprowadziłaby do utraty jego mocy obowiązującej. Stąd zachodzi konieczność zastąpienia rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku (Dz. U. poz. 1485).

Przepis § 4 projektu dostosowany do obowiązującego brzmienia art. 24 ust. 2 ustawy OOS, które odwołuje się do BDO, a nie wojewódzkich baz danych.

W§ 5 wprowadzono wyłączenie w zakresie art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. a i b i pkt 2 ustawy OOS. W zakresie pkt 2 dane w BDO nie są aktualizowane co miesiąc, tylko wynikają np. z terminów sprawozdań, tempa weryfikacji ich przez urzędy marszałkowskie.

Ponadto doprecyzowano § 5 w zakresie udostępniania informacji o jakości powietrza, poprzez odesłanie do załączników, w których znajdują się stosowne przepisy dotyczące częstotliwości udostępniania danych i informacji o jakości powietrza.

W załączniku nr 1 w pkt 3 w zakresie udostępniania informacji dotyczących ochrony przed hałasem, ze względu na zmianę podmiotów odpowiedzialnych za prowadzenie elektronicznych baz danych, uległ zmianie zakres udostępnianych informacji. W projekcie rozporządzenia wprowadzono wymagania odnośnie udostępniania informacji w zakresie pomiarów hałasu w środowisku ciągłych, okresowych i innych wykonanych na potrzeby strategicznych map hałasu oraz w zakresie terenów zagrożonych hałasem .

W załączniku nr 1 pkt 4 w zakresie minimalnego zakresu udostępniania informacji dotyczących ochrony przed polami elektromagnetycznymi dostosowano do wymagań ustawy Prawo ochrony środowiska w zakresie prowadzenia rejestru terenów, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

W załączniku nr 1 w pkt 5 i 7 w zakresie wód został doprecyzowany zakres udostępniania informacji dostosowując go do przepisów rozporządzenia w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych wydanego na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.) oraz rozporządzenia w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych wydanego na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

W załączniku nr 1 zmianie ulega pkt 6. W art. 79 ust. 1 ustawy o odpadach ogólnie charakteryzuje zakres zbieranych informacji. Wymienione przepisy obejmują zasadniczo to, co jest w sprawozdaniach i rejestrze, bez ewidencji, i bez pkt 8 i 9- odwołujących się do decyzji (na chwilę obecną BDO zasadniczo zbiera skany decyzji zamieszczane w bazie przez urzędy marszałkowskie) oraz bez pkt 12- odwołującego się do opłat i odsetek.

W załączniku nr 1 dotychczasowy pkt 7 stał się bezprzedmiotowy, bowiem odsyła do przepisu, który został uchylony. Obecnie są formularze sprawozdawcze wynikające z zakresu wskazanego bezpośrednio w ustawie o odpadach.

W załączniku nr 2 do rozporządzenia dostosowano przepisy do odnośnie udostępniania danych do bieżącej praktyki udostępniania danych wynikającej z wieloletniego doświadczenia, możliwości systemów transmisji danych i zasad zapewnienia jakości danych.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień, o których mowa w §39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie wymaga wprowadzenia przepisów przejściowych.

W § 6 określono termin wejścia w życie rozporządzenia po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Ozdoba – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Michał Mistrz – Główny Inspektor Ochrony Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 28.03.2022 Źródło Upoważnienie ustawowe art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389 oraz z 2022 r. poz. ...) Nr w Wykazie prac
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego, określonego w art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389), zwanej dalej „ustawą OOŚ”. Zgodnie z art. 24 ust. 5 tej ustawy minister właściwy do spraw klimatu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób udostępniania informacji;
- 2) minimalny zakres udostępnianych informacji;
- 3) formę udostępniania informacji;
- 4) częstotliwość aktualizacji udostępnianych informacji.

biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) dotychczasowe przepisy wydane na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy OOŚ zostają utrzymane czasowo w mocy. Wprawdzie projekt ustawy nie przewiduje wprost zmiany przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia zawartego w art. 24 ust. 5 ustawy OOŚ, ale proponowana zmiana w 24 ust. 1 prowadzi do pośredniej zmiany upoważnienia do wydania tego rozporządzenia, a co za tym idzie doprowadziłaby do utraty jego mocy obowiązującej. Stąd zachodzi konieczność zastąpienia rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku (Dz. U. poz. 1485).

Konieczne jest również doprecyzowanie przepisów dotyczących udostępniania informacji o jakości powietrza i dostosowanie ich do stosowanych rozwiązań udostępniania danych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zmiany przepisów mają charakter porządkujący i dostosowują przepisy rozporządzenia do bieżącej praktyki i możliwości udostępniania danych i informacji.

Przepis § 4 projektu dostosowany do obowiązującego brzmienia art. 24 ust. 2 ustawy OOŚ, które odwołuje się do BDO, a nie wojewódzkich baz danych.

W§ 5 wprowadzono wyłączenie w zakresie art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. a i b i pkt 2 ustawy OOŚ. W zakresie pkt 2 dane w BDO nie są aktualizowane co miesiąc, tylko wynikają np. z terminów sprawozdań, tempa weryfikacji ich przez urzędy marszałkowskie.

Ponadto doprecyzowano § 5 w zakresie udostępniania informacji o jakości powietrza, poprzez odesłanie do załączników, w których znajdują się stosowne przepisy dotyczące częstotliwości udostępniania danych i informacji o jakości powietrza.

W załączniku nr 1 w pkt 3 w zakresie udostępniania informacji dotyczących ochrony przed hałasem, ze względu na zmianę podmiotów odpowiedzialnych za prowadzenie elektronicznych baz danych, uległ zmianie zakres udostępnianych informacji. Wprowadzono wymagania odnośnie udostępniania informacji w zakresie pomiarów hałasu w środowisku ciągłych, okresowych i innych wykonanych na potrzeby strategicznych map hałasu oraz w zakresie terenów zagrożonych hałasem.

W załączniku nr 1 pkt 4 w zakresie minimalnego zakresu udostępniania informacji dotyczących ochrony przed polami elektromagnetycznymi dostosowano do wymagań ustawy Prawo ochrony środowiska w zakresie prowadzenia rejestru terenów, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

W załączniku nr 1 w pkt 5 i 7 w zakresie wód został doprecyzowany zakres udostępniania informacji dostosowując go do przepisów rozporządzenia w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych wydanego na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.) oraz rozporządzenia w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych wydanego na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

W załączniku nr 1 zmianie ulega pkt 6. W art. 79 ust. 1 ustawy o odpadach ogólnie charakteryzuje zakres zbieranych informacji. Wymienione przepisy obejmują zasadniczo to, co jest w sprawozdaniach i rejestrze, bez ewidencji, i bez pkt 8 i 9- odwołujących się do decyzji (na chwilę obecną BDO zasadniczo zbiera skany decyzji zamieszczane w bazie przez urzędy marszałkowskie) oraz bez pkt 12- odwołującego się do opłat i odsetek.

W załączniku nr 1 dotychczasowy pkt 7 stał się bezprzedmiotowy, bowiem odsyła do przepisu, który został uchylony. Obecnie są formularze sprawozdawcze wynikające z zakresu wskazanego bezpośrednio w ustawie o odpadach.

W załączniku nr 2 do rozporządzenia dostosowano przepisy do odnośnie udostępniania danych do bieżącej praktyki udostępniania danych wynikającej z wieloletniego doświadczenia, możliwości systemów transmisji danych i zasad zapewnienia jakości danych.

Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Zarządzający głównymi drogami, głównymi liniami kolejowymi, liniami kolejowymi innymi niż główne linie kolejowe położonymi na obszarze aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy oraz zarządzający głównymi lotniskami: 1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad 2. Zarządy Dróg Wojewódzkich 3. Autostrada Wielkopolska S.A. 4. Gdańsk Transport Company S.A. 5. Stalexport Autostrada Małopolska S.A. 6. Prezydenci miast na prawach powiatu, jeśli na terenie tych miast znajdują się główne drogi niebędące autostradami lub drogami ekspresowymi, 7. Zarządy Dróg Powiatowych	52	Dane ogólnodostępne	Podmioty te będą zobowiązane do gromadzenia i udostępniania informacji w zakresie pomiarów hałasu w środowisku ciągłych, okresowych i innych wykonanych na potrzeby strategicznych map hałasu oraz w zakresie terenów zagrożonych hałasem .

8. Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”			
9. Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II Kraków-Balice Sp. z o.o.			
10. PKP PLK S.A.			
Starostowie			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do konsultacji publicznych.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań organizacji pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień, o których mowa w uchwale nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną przedstawione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Brak												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w szczególności na dochody i wydatki budżetu państwa oraz na budżety jednostek samorządu terytorialnego.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, na obywateli i gospodarstwa domowe.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: nie dotyczy	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ...	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
-		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

Warszawa, 13 kwietnia 2022 r.

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.1803.2021.DK(12)
dot.: RM-0610-45-22 z 05.04.2022 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Niezależnie od powyższej konkluzji zwracam uwagę na konieczność pilnego procedowania projektu. Projekt ma na celu zapewnienie transpozycji *dyrektywy Komisji (UE) 2020/367 zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku oraz dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1226 zmieniającej, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik II do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnych metod oceny hałasu*. Termin transpozycji powyższych dyrektyw upłynął w dniu 3 lipca 2021 r. W dniu 27 stycznia 2022 r. Komisja Europejska wystosowała wobec Polski zarzuty formalne, wskazując na brak przyjęcia w wymaganym terminie środków zapewniających transpozycję przedmiotowych dyrektyw (naruszenia nr 2022/0153 oraz nr 2022/0156).

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pani Anna Moskwa
Minister Klimatu i Środowiska